
PLA ESPECIAL DE CAMINS EN SÒL NO URBANITZABLE
CALDES DE MALAVELLA

Setembre 2014

Ajuntament de Caldes de Malavella

I. MEMÒRIA	5
1. INICIATIVA	5
2. ANTECEDENTS	5
PLANEJAMENT ANTERIOR: PGOU 1988	5
ORDENANÇA DE CIRCULACIÓ VIÀRIA	6
PLA DE PREVENCIÓ D'INCENDIS FORESTALS	6
PRIMERA APROVACIÓ INICIAL DEL PLA ESPECIAL DE CAMINS	7
RUTES I SENDERISME A CALDES DE MALAVELLA	8
3. MARC LEGAL	9
TEXT REFÓS DE LA LLEI D'URBANISME DE CATALUNYA	9
TEXT REFÓS DEL POUM 2014	10
4. JUSTIFICACIÓ DE LA CONVENIÈNCIA DEL PLA ESPECIAL	15
5. OBJECTIUS DEL PLA ESPECIAL	15
6. CRITERIS DEL PLA ESPECIAL I DE L'INVENTARI	15
7. ÀMBIT DEL PLA ESPECIAL	16
8. DOCUMENTACIÓ DEL PLA ESPECIAL	16
II. NORMATIVA URBANÍSTICA	18
CAPÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS	18
Article. 1.- Objecte	18
Article. 2.- Àmbit d'aplicació	18
Article. 3.- Exclusions	18
Article. 4.- Classificació dels camins	19
CAPÍTOL II DE LA ZONA DE DOMINI I LA ZONA DE SERVITUD	19
Article. 5.- Domini públic	19
Article. 6.- Regulació de la zona de domini públic i de l'ús públic	20
Article. 7.- Zones de servitud	20
Article. 8.- Regulació de la zona de servitud	20
CAPÍTOL III RÈGIM D'ÚS	20
Article. 9.- Regulació d'usos	20
Article. 10.- De l'accés motoritzat al medi natural	21
Article. 11.- Circulació fora de camins	21
Article. 12.- Velocitat màxima de circulació	21
Article. 13.- Identificació dels vehicles	21
Article. 14.- Circuits específics per a determinats tipus de vehicles motoritzats	21
Article. 15.- Activitats esportives organitzades	21
CAPÍTOL IV CONSERVACIÓ DELS CAMINS I AUTORITZACIONS	22
Article. 16.- Necessitat de llicència	22
Article. 17.- Obres de tancaments de finques privades i els seus accessos	22
Article. 18.- Edificacions, instal·lacions i espècies arbòries existents	22
Article. 19.- Eliminació d'objectes i construccions per motius de seguretat	22
Article. 20.- Moviments de terres	22
Article. 21.- Instal·lacions subterrànies i aèries	23
Article. 22.- Aigües procedents de les finques contigües	23
Article. 23.- Accessos	23
Article. 24.- Obligacions	23
Article. 25.- Senyalització	24
Article. 26.- Creuament amb grans infraestructures	24
Article. 27.- Autoritzacions per a usos especials i privatis	24
Article. 28.- Responsabilitat	25
Article. 29.- Convenis de col·laboració	25
CAPÍTOL V MODIFICACIÓ XARXA VIÀRIA	25
Article. 30.- Procediment	25
Article. 31.- Obertura de nous camins	25

Article. 32.-Modificació dels camins existents.....	25
Article. 33.-Expropiació i cessió de béns i drets.....	25
CAPÍTOL VI INFRACCIONS I SANCIONS	26
Article. 34.-Responsabilitats	26
Article. 35.-Infraccions lleus	26
Article. 36.-Infraccions greus.....	26
Article. 37.-Infraccions molt greus	26
Article. 38.-Indemnitzacions pels danys ocasionats	27
Article. 39.-Reparacions	27
Article. 40.-Sancions	27
DISPOSICIÓ FINAL	27
III. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA	28
1. CLASSIFICACIÓ DE CAMINS.....	28
IV. PLA D'ETAPES I ESTUDI ECONÒMIC	29
V. INVENTARI	30
Annex I : Valoració de les al·legacions al PE 2010	31
Annex II : Referències jurídiques i bibliogràfiques	53

I. MEMÒRIA

1. INICIATIVA.

La iniciativa de la formulació del Pla Especial de Camins en Sòl No Urbanitzable és de l'Ajuntament de Caldes de Malavella.

El present Pla Especial ha estat redactat pels Serveis Tècnics Municipals de l'Ajuntament de Caldes de Malavella en col·laboració de DV-Serveis Tècnics SL.

Gemma Torras i Oliveras, arquitecta municipal
Serveis Tècnics Municipals de l'Ajuntament de Caldes de Malavella

2. ANTECEDENTS

PLANEJAMENT ANTERIOR: PGOU 1988

El Planejament anterior, i sobre el qual es va començar a redactar el present Pla Especial, es correspon amb el PGOU 93 que fou aprovat definitivament el 17/03/1993 i publicat al DOGC el 26/05/1993. Aquest planejament definia el Sistema Viari de Caldes de Malavella en els seus articles 41 i 42, 62, 181 i 188, així com el plànol 1.3 de Sistemes General, i, en tots aquests documents es feia menció explícita dels camins en sòl no urbanitzable, en especial els que es reproduïen a continuació:

Art. 62.- PROTECCIO DE LES VIES.

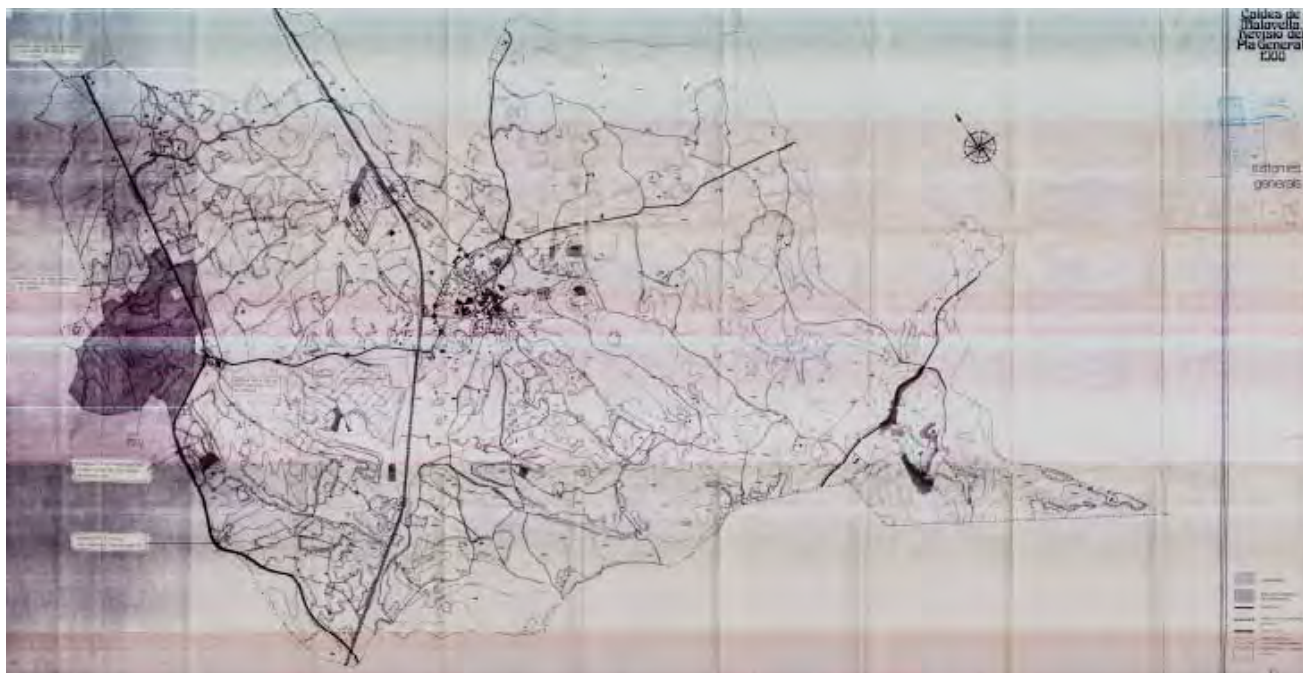
5). En els camins veïnals la separació entre l'edificació i l'eix serà de 10 m. Els tancaments de finques es faran a 3 m de l'eix del camí.

7). Els camins rurals estaran protegits en una franja de 10 m a partir de l'eix del camí. D'acord amb el que disposa l'art. 86.2 de la Llei del Sòl, aquests terrenys no poden ésser edificats ni destinats a utilitzacions que impliquin una transformació, de les seves condicions naturals actuals, estant permeses tan sols les actuacions orientades a llur conservació.

L'ampliació dels camins rurals, quan fos necessària, s'efectuarà, per motius paisatgístics, a expenses d'un sol dels llandars, conservant-se, quan tècnicament sigui possible, el que estigui poblat amb millor vegetació. El nou marge es consolidarà amb la plantació d'espècies autòctones.

Art. 181.- CAMINS RURALS.

Per la seva significació amb vista al manteniment de les característiques del sòl no urbanitzable, que és una de les finalitats d'aquest Pla, hauran de conservar-se els actuals camins rurals i queda prohibida l'obertura de nous camins, i en general de qualsevol tipus d'element vial, excepte els expressament relacionats amb explotacions agràries incloses en els plans del Departament d'Agricultura, els necessaris per a l'extinció d'incendis o els de suport previstos en aquest Pla.



PLÀNOL 1.3 DE SISTEMES GENERALS

ORDENANÇA DE CIRCULACIÓ VIÀRIA.

Aquesta ordenança es va aprovar pel Ple de l'Ajuntament de Caldes de Malavella, en la sessió de data 28 de novembre de 2005 i és vigent a dia d'avui. El seu objectiu era desplegar la competència municipal en matèria d'ordenació del trànsit de persones i de vehicles en les vies del municipi de Caldes de Malavella en el marc de les normes autonòmiques i estatals i les directrius europees d'aplicació. La redacció del present Pla Especial l'ha tingut en compte en la seva redacció.

PLA DE PREVENCIÓ D'INCENDIS FORESTALS.

En data 26 de març de 2010, es va aprovar el Pla de Prevenció d'incendis forestals de l'Ajuntament de Caldes de Malavella (PPIF 00097) per part del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals de la Direcció General del Medi Natural del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

En aquest document, en el seu capítol d'Inventari d'infraestructures de prevenció i lluita contra incendis forestals es llisten els camins imprescindibles des del punt de vista de la prevenció:

- Carretera d'accés a la urbanització Malavella Park.
- Carretera d'accés a la urbanització Can Solà Gros I
- Carretera d'accés a la urbanització Can Solà Gros II
- Carretera d'accés a la urbanització Llac del Cigne.
- Camí de l'antiga carretera de Barcelona a França, per la Tiona.
- Camí de l'antiga carretera de França a Caldes
- Camí vell de Tossa de Mar.
- Camí de Caldes a Vidreres.
- Camí de l'antiga carretera de Caldes, des de la Granota.
- Camí de Can Mas.
- Camí de les Mateues.
- Camí de Can Matetes.
- Camí de Sant Sebastià.

En el capítol de intervencions, classifica els camins en primaris, secundaris i terciaris en funció de la seva amplada i accessibilitat pels equips d'extinció d'incendis, i, en funció de dites categories estableix amplades i característiques tècniques de dits camins.

Aquesta classificació s'ha tingut en compte en l'elaboració del present Pla Especial i en la correspondència de categories de camins que s'hi estableixen.

PRIMERA APROVACIÓ INICIAL DEL PLA ESPECIAL DE CAMINS

El Ple de l'Ajuntament de Caldes de Malavella de 26/07/2010 es va aprovar inicialment el Pla Especial de Camins que fou publicat al DOGC nº 5775 de 15/12/2010.

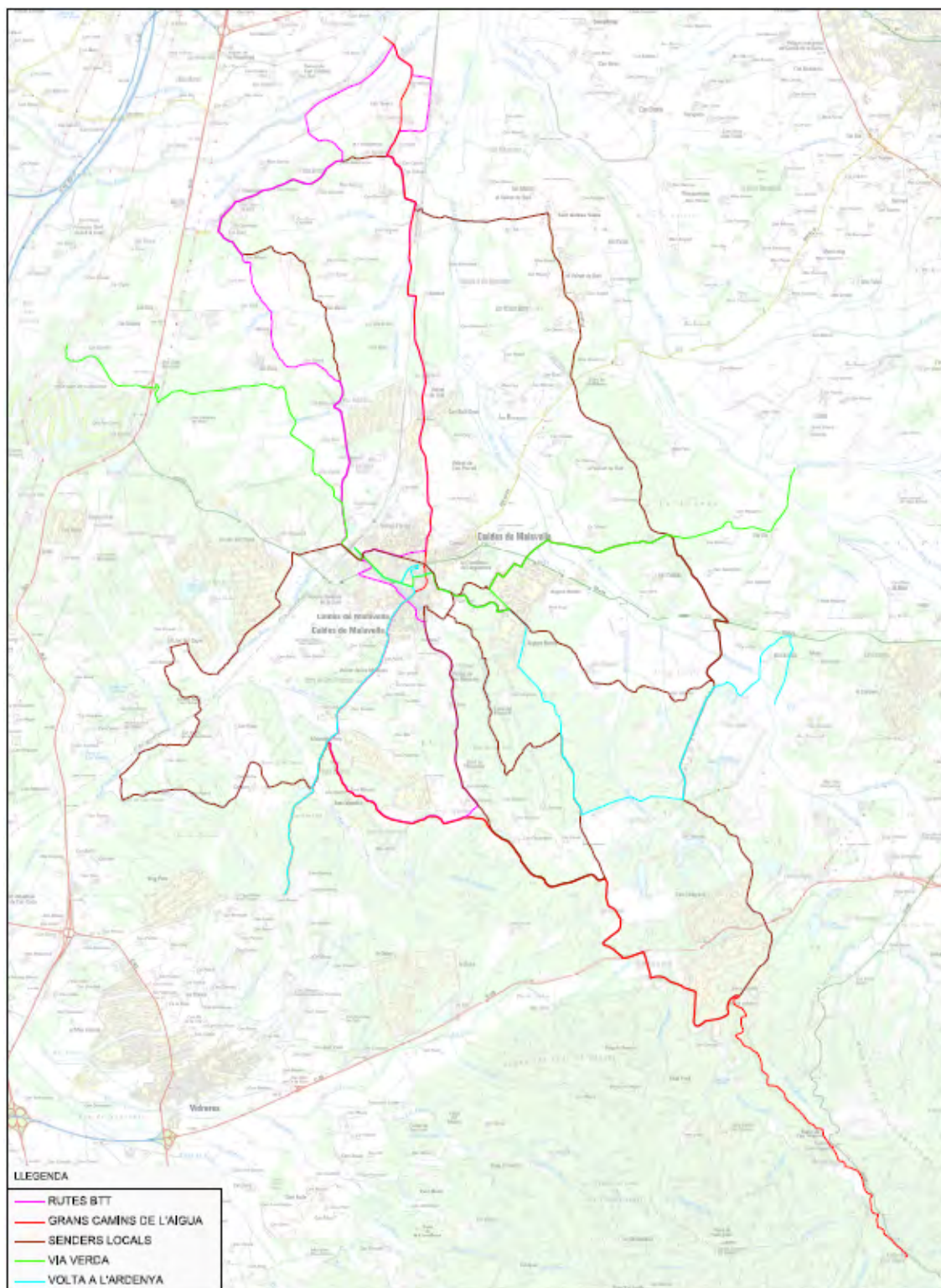
En data juny de 2012 es van valorar les al·legacions que es llisten a continuació d'acord a l'Annex 1 i que han estat part fonamental per a la redacció del present Pla Especial i la modulació dels criteris.

D'especial importància ha sigut l'informe del Ministeri de Foment en el sentit d'actualitzar els camins desviats per les grans infraestructures que travessen Caldes de Malavella a la realitat i cartografies actuals.

Nº Al·legació	Data	Registre d'Entrada	Interessat/s	Nº Camí PE 2010 (nº camí PE 2014)
1	01/09/2010	3798	Joan Rieradevall Cornellà	091 (91)
2	23/09/2010	4067	Carme Oliveras i Mallorquí	076 (inexistent)
3	04/10/2010	4207	Família Cateura i Lladó	028 (28)
				029 (28)
				030 (inexistent)
4 i 8	29/10/2010	4606 i 0390	Joaquim Pla-Giribert Casademunt	055 (055)
	03/02/2011			051 (051)
5	22/12/2010	5370	Jordi i Pau Martínez Solés	144 (inexistent)
				084 (084)
6 i 10	29/12/2010 09/02/2011	5432 i 0490	Montserrat Calm Soler Rosa Maria Tost Umbert Joan Aulet Oliveras	054 (inexistent)
7	28/01/2011	0336	Joaquin Canals Monte	022 (020)
				SP01
9	03/02/2011	0402	Consultores Técnicos 3000 S.A.	040 (040)
				036 (036)
11 i 14	12/02/2011 15/03/2011	0550 i 1119	Juli Bassetts Sánchez	036 (036)
12	17/02/2011	0626	PGA Golf de Catalunya SA, PGA Golf de Caldes SA i David Plana Viladomat	105 (105)
				107 (107)
				112 (112)
13	21/02/2011	0676	Premium Mix SL i Joan B. Renart	Senders Bosc de la Font
15	03/05/2011	1837	Dirección Gral. De Carreteras – Ministerio de Fomento	General

RUTES I SENDERISME A CALDES DE MALAVELLA

En els darrers temps, s'han vingut consolidant els usos de passeig, senderisme i ciclisme, tant des de la ciutadania com des de les institucions que reconeixen l'ús públic de camins existents i que el present Pla Especial ha tingut en compte. Cal destacar la ruta de les Ermites i els senders locals gestionada pel Consell Comarcal de la Selva, els circuits BTTels grans camins de l'aigua, la Volta a l'Ardenya gestionada pel Consorci de l'Ardenya i, en especial, la Via Verda que uneix l'estació amb el Camí Ral de Barcelona a França i amb la Via Verda del Carrilet en el terme municipal de Cassà de la Selva i que es gestionarà amb el Consorci de Vies Verdes.



3. MARC LEGAL.

A Catalunya, com a la resta d'Espanya, els camins es defineixen i regulen en base a quatre normes legals de caràcter bàsic:

- Código Civil
- Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres
- Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (Decret legislatiu 2/2003)
- Ley 3/1995, de 23 de marzo, de vías pecuarias.

Les servituds de pas públiques emanen de diverses lleis sectorials:

- Ley de aguas (Real Decreto Legislativo 1/2001)
- Ley 22/1988, de costas

I les servituds privades les regulen els codis civils català i espanyol:

- Codi Civil de Catalunya
- Código Civil

I, pel que fa al dret de circular i gaudir de la natura, a la naturalesa jurídica dels camins i a la regulació del seu ús, aquest es troba regulat en diverses legislacions:

- Constitució Espanyola
- Código Civil -Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya
- Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural
- Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural
- Decret 148/1992, de 9 de juny, pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge
- Ley 10/2006, de 28 de abril, por la que se modifica la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes
- l'últim, pel que fa a la tradició consuetudinària, cal esmentar el recull realitzat per l'Oficina d'Estudis Jurídics de la Mancomunitat de Catalunya:
- Costumari Català, vol. II. Costums sobre termenals, camins i aigües, en terres de pagès, 1921

TEXT REFÓS DE LA LLEI D'URBANISME DE CATALUNYA

El POUM remet a la Llei d'Urbanisme vigent a Catalunya que preveu la possibilitat de redacció del present Pla Especial, d'acord a l'art. 67:

Article 67. Plans especials urbanístics de desenvolupament

1. En desenvolupament de les previsions del planejament territorial o del planejament urbanístic general, es poden aprovar plans especials urbanístics si són necessaris per a assolir les finalitats següents:

a) La protecció del medi rural i del medi natural.

b) La protecció de béns catalogats.

c) El desenvolupament del sistema urbanístic de comunicacions i les seves zones de protecció.

d) El desenvolupament del sistema urbanístic d'equipaments comunitaris. Si el planejament urbanístic general no ho fa, poden concretar l'ús de l'equipament comunitari i la titularitat pública o privada.

e) El desenvolupament del sistema urbanístic d'espais lliures públics.

f) L'ordenació del subsòl, si no és objecte d'una altra figura de planejament urbanístic derivat.

g) La identificació i la regulació de les masies, cases rurals i altres edificacions a què fan referència els articles 47.3 i 50.

h) Les actuacions específiques en sòl no urbanitzable a què fa referència l'article 47.4.

i) La implantació d'obres i usos relacionats amb l'activitat de càmping i amb l'aparcament de caravanes, autocaravanes i remolcs tenda previstos expressament en el pla d'ordenació urbanística municipal.

j) La implantació d'activitats vinculades a l'explotació de recursos naturals.

k) Qualsevol altra finalitat anàloga.

2. Els plans especials urbanístics de desenvolupament previstos expressament en el planejament territorial o en el planejament urbanístic general han d'ajustar llurs determinacions a les del pla que desenvolupen.

....

Finalment, la pròpia Llei d'Urbanisme vigent a Catalunya regula la intervenció en els camins mitjançant els articles 49 i 187 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme (DL 1/2010) i articles 5 i 47 del Reglament sobre protecció de la Legalitat Urbanística (Decret 64/2014):

Article 49. Procediment per a l'aprovació de determinats projectes de noves activitats i construccions en sòl no urbanitzable.

1. Les determinacions de l'article 48 s'apliquen també a les actuacions següents en sòl no urbanitzable:

...

c) L'obertura o la recuperació de vies d'accés, camins i dreceres, en el cas que la recuperació no estigui integrada en un projecte d'actuació admesa en aquesta classe de sòl, tramitat d'acord amb la legislació sectorial.

Article 187. Actes subjectes a llicència

1. Estan subjectes a la llicència urbanística prèvia, en els termes establerts per aquesta Llei, pel planejament urbanístic i per les ordenances municipals, tots els actes de transformació o utilització del sòl o del subsòl, d'edificació, de construcció o d'enderrocament d'obres.

2. Resten subjectes a la llicència urbanística les actuacions següents:

....

k) L'obertura, la pavimentació i la modificació de camins rurals.

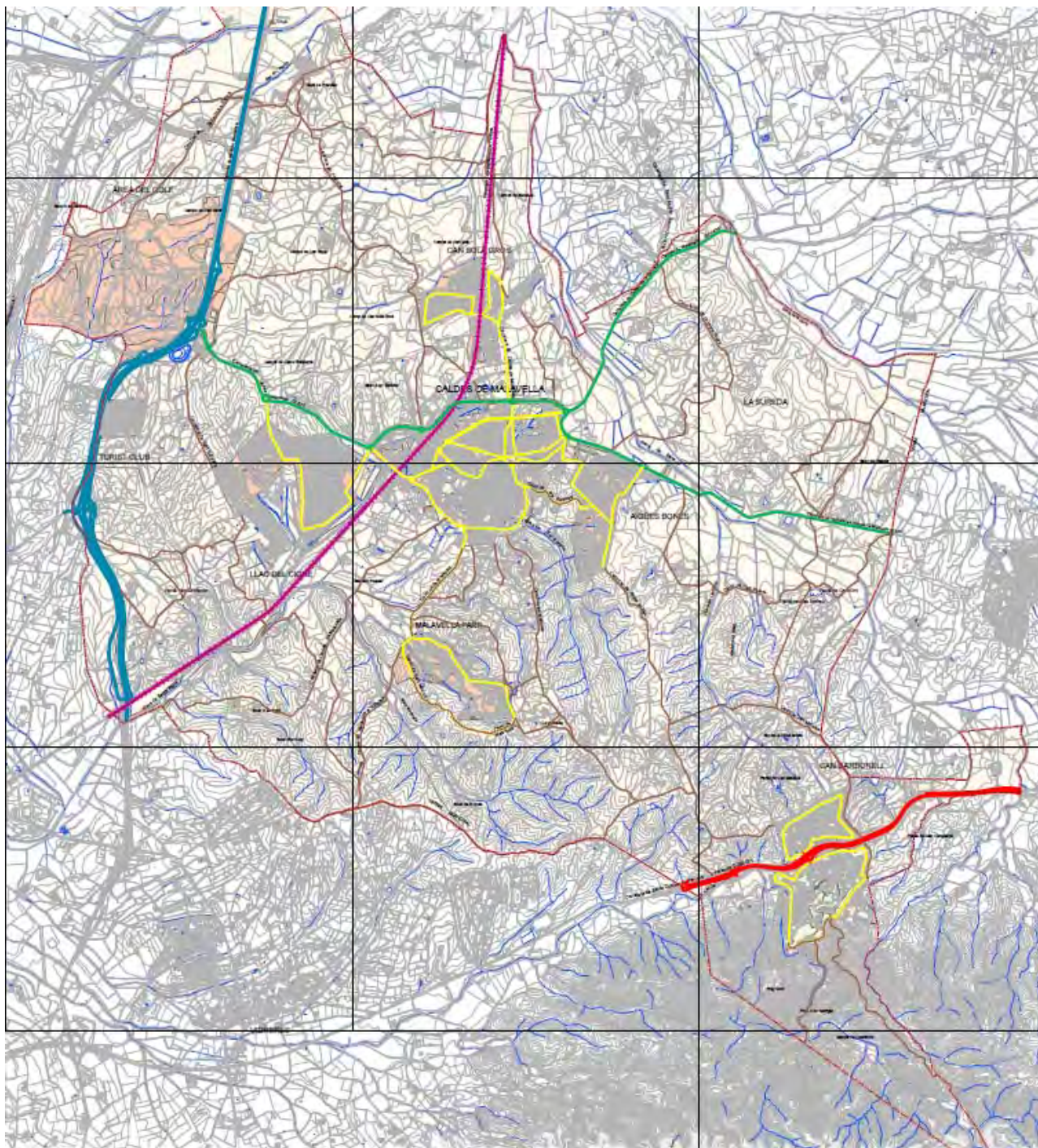
TEXT REFÓS DEL POUM 2014

El POUM, després d'una llarga tramitació fou aprovat el 09/10/2013 i publicat el 28/01/2014. En el seu article 51, el POUM preveu:

Art. 51: Afecció dels sistemes urbanístics al seu ús:

- 1. El POUM DETERMINA ELS SISTEMES URBANÍSTICS GENERALS EN QUALEVOL CLASSE DE SÒL. La superfície i situació d'aquests sistemes és indicativa per al sòl urbanitzable i urbà no consolidat, i pot ser objecte d'ajustaments sense disminució quantitativa ni qualitativa del sistema, en els termes establerts a l'art. 17 d'aquestes NNUU:*
- 2. En el supòsit que el POUM no estableixi l'ús o es vulgui modificar l'establert en aquest o la titularitat d'algun sistema urbanístic, es podrà realitzar mitjançant un pla especial urbanístic dels previstos a l'art. 67.1 del Text Refós de la Llei d'urbanisme (2010). Aquest Pla Especial haurà de ponderar i valorar les noves necessitats d'acord amb l'ús i titularitats assignats i, per a la seva aprovació, serà innecessària la tramitació d'una modificació del POUM.*

El POUM regula els camins d'acord als plànols 3.2.1 i 3.2.2 de Sistema General de Comunicacions i en l'art. 58 i 59 de la Normativa, d'acord amb el qual es redacta el present Pla Especial de Camins en sòl no urbanitzable:



PLÀNOL 3.2.2 DE SISTEMA GENERAL DE COMUNICACIONS

Art. 58: Categories del sistema de la xarxa viària:

1. En funció del seu nivell de servei, en el plànol núm. 3.2.2, corresponent a sistema urbanístic de comunicacions, el POUM estableix les categories següents:

- a) Xarxa viària territorial de l'Estat o de la Generalitat i Carreteres Comarcals
- b) **Xarxa viària local bàsica**, formada pels carrers estructurants assenyalats dins del sòl urbà i els indicats en el sòl urbanitzable. També **inclou els camins agrícoles principals estructuradors del terme municipal, que faciliten l'accés a les diferents urbanitzacions i veïnats així com al medi rural i natural.**
- c) **Xarxa viària local secundària de carrers i camins.** Comprèn la resta de carrers del sòl urbà i dels **camins secundaris en sòl no urbanitzable, que faciliten l'accés públic a llocs secundaris del medi rural i natural, generalment en forma d'unió de dos camins estructuradors.** La xarxa de carrers del municipi té com a missió principal facilitar l'accés a les edificacions, enllaçar-les amb les vies bàsiques i dotar a la ciutat d'accessos i comunicacions sense vehicles en determinades àrees. Està formada per les vies no compreses en

la xarxa bàsica, amb alineacions i rasants definides pel planejament anterior i/o es reajusta o s'assenyala de nou com a conseqüència del seu desplegament en plans derivats o sectorials.

d) La resta de camins rurals que es definiran i regularan mitjançant un Pla especial de camins en sòl no urbanitzable.

....

Art. 59: Règim urbanístic:

1. Xarxa viària territorial

*2. **Xarxa viària local bàsica** i secundària.*

- Ús principal: trànsit rodat intensiu de vehicles, reduït o restringit; trànsit per a vianants i bicicletes, potenciant cadascun d'ells d'acord amb la funció establerta a l'article anterior.

- Usos compatibles: aparcament i serveis tècnics vinculats al sistema viari; xarxes de subministrament d'aigua, de sanejament, de producció i distribució d'energia i de telecomunicacions; ocupacions amb taules, cadires, para-sols, quioscs, jocs infantils, etc.

La decisió sobre el tipus de trànsit a suportar per la xarxa viària local final correspondrà al planejament derivat, als projectes d'urbanització, als projectes d'obres ordinàries o a les ordenances municipals que es puguin tramitar, d'acord amb l'estudi de mobilitat d'aquest POUM.

*3. **La resta de camins rurals.***

- Ús principal: trànsit rodat de vehicles restringit.

- Usos compatibles: aparcament i serveis tècnics vinculats al sistema viari; xarxes de subministrament d'aigua, de sanejament, de producció i distribució d'energia i de telecomunicacions.

- Usos compatibles al subsòl: no s'admeten.

L'administració competent mitjançant el Projecte d'obres ordinàries, ordenances o decisions singulars fonamentades, d'acord amb les disposicions que estableix el POUM per a cada qualificació urbanística dels terrenys que travessin el camí rural corresponent, decidirà sobre les condicions generals d'ús dels diferents camins i, en particular, sobre la restricció del trànsit de vehicles per aquells camins que tenen unes condicions d'especial interès paisatgístic, o per motius relacionats amb el risc d'incendi forestal, i el seu grau de pavimentació haurà d'estar d'acord amb aquesta funció.

.....

La regulació genèrica dels camins ve regulat en el POUM, en el Capítol I de disposicions generals del Títol VI sobre Regulació de sòl no urbanitzable, d'acord a l'art 248:

Art. 248: Camins

1. Per la seva significació respecte al manteniment de les característiques del sòl no urbanitzable, s'hauran de conservar els camins rurals existents, que estan assenyalats als plànols d'ordenació d'aquest POUM.

2. S'admeten els usos i activitats de caràcter públic que siguin compatibles amb la utilització general d'aquestes vies, com són els de comunicació, els usos recreatius, esportius, socioculturals i de lleure.

3. S'admet l'obertura de nous camins, i sempre prèvia autorització de l'Ajuntament, quan es realitzi per a les finalitats següents:

- els que tinguin com a finalitat la gestió agrària o forestal o la conservació del medi natural

- els necessaris per a l'extinció d'incendis

- els previstos en els plans o programes sectorials

- excepcionalment, els trams de camins que tinguin com a finalitat la connexió entre els camins principals i els recorreguts paisatgístics per formar xarxes.

4. Per tal de maximitzar l'eficàcia de l'extinció dels incendis forestals, els camins del recorregut d'interès paisatgístic es mantindran transitables per al pas de camions d'extinció d'incendis (han de ser d'amplada suficient i la pista ha de conservar-se en bon estat per la circulació d'aquest tipus de vehicles).

5. Per la seva jerarquia d'ús, s'estableixen les següents categories de camins que s'hauran de definir en el Pla Especial de Camins de Caldes de Malavella:

- a. *Xarxa bàsica local: comprèn els camins veïnals que comuniquen els diferents nuclis de població amb el nucli de Caldes i amb la xarxa supramunicipal, com a béns de domini públic.*
- b. *Xarxa viària primària: comprèn els camins veïnals, rurals o forestals que estructurin el territori municipal i els diferents veïnats com a béns de domini públic.*
- c. *Xarxa viària secundària: comprèn els camins rodats no principals en sòl no urbanitzable que enllacen els diferents camins de la xarxa primària, com a béns de domini públic.*
- d. *Xarxa viària terciària: comprèn tots els camins de la xarxa històrica o camins rurals tradicionals (camins carreters, camins de bast o de ferradura, camins ramaders), construïts originalment per al trànsit de persones, cavalleries i bestiar. Tots els camins rodats que no estiguin expressament declarats com a integrants de les altres categories, s'entendran inclosos en la xarxa viària terciària, de domini o ús públic.*
- e. *Servituds de pas públiques a favor de l'ajuntament: Drets de pas cap a l'administració pública i que graven una propietat privada.*
- f. *Senders: comprèn corriols i camins sobre propietats privades on s'ha admès l'ús per a vianants, cavalleries i bicicletes.*
- g. *Servituds de pas privades: Drets de pas privats que graven una propietat privada.*

6. Només es permetrà el tancament de camins rurals quan siguin l'únic accés a la pròpia finca o es tracti de camins no inclosos en les lletres "a" a "f" de l'apartat 5 d'aquest mateix article. Per a tots els camins es permetrà l'accés en casos de prevenció, extinció d'incendis o per a regulació de l'ús públic.

7. En el cas d'obertura de nous camins per substitució dels ja existents, aquest haurà de tenir una amplada mínima d'acord amb l'ús assignat a substituir pel Pla especial de Camins en Sòl No Urbanitzable. El nou camí obert passarà a ser de titularitat pública i haurà de ser objecte d'un pla especial urbanístic quan no resulti d'un Pla d'actuació sectorial i sempre subjecte a llicència municipal.

Finalment, en el Títol VI sobre Regulació de sòl no urbanitzable, Capítol II de Regulació de zones i proteccions, Secció 2^a de Proteccions i d'acord a l'art 264 sobre patrimoni cultural:

8. Camins d'interès històric i tradicional

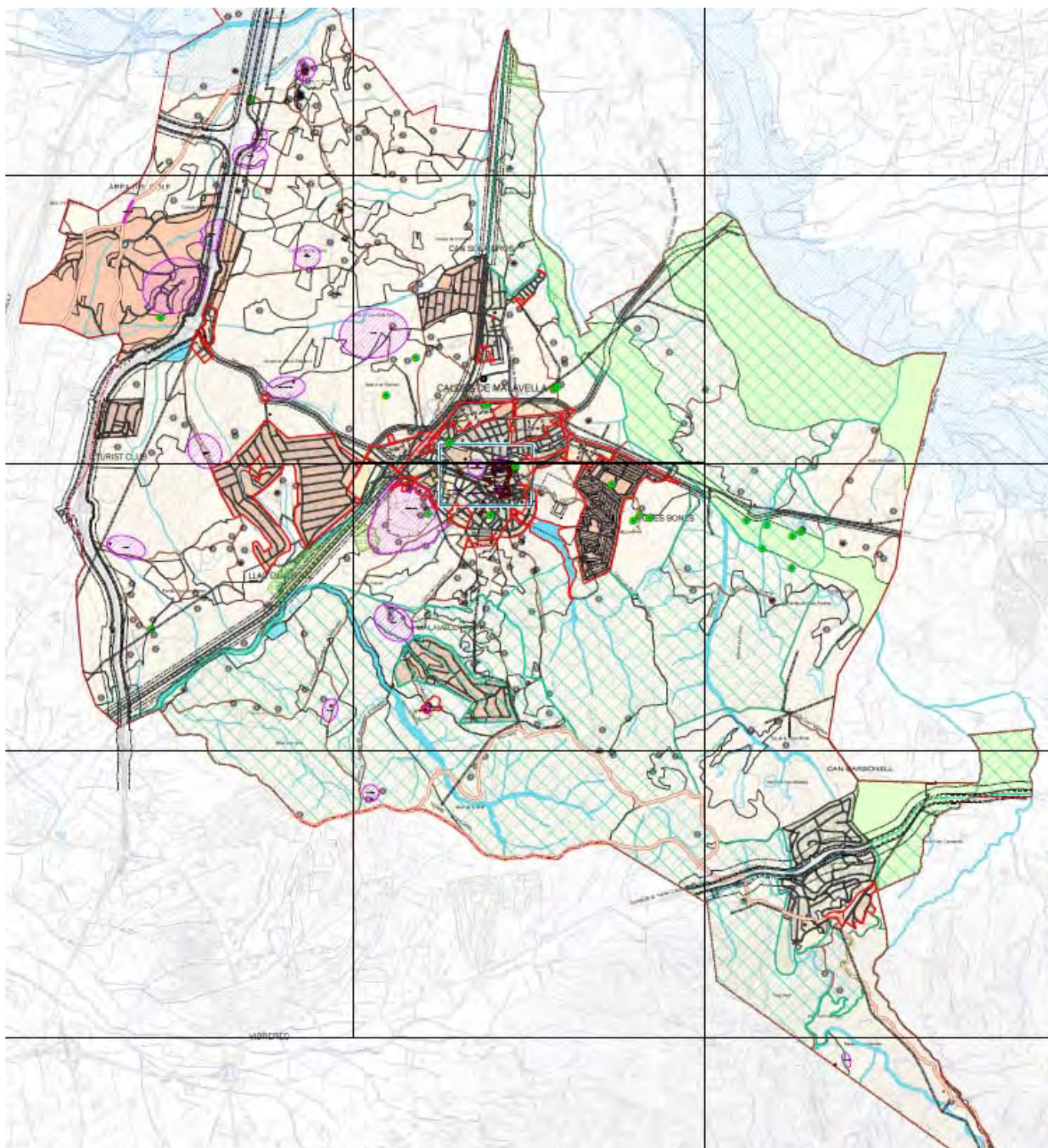
Es tracta del camí ral de Barcelona a França, camí d'origen romà on encara es troben restes arqueològiques romanes, el camí del pelegrí de Tossa, antic camí cap a la costa que a més és l'itinerari d'un romiatge, i el camí del poble a l'ermita de Sant Maurici, que també té tradició de romiatge.

9. Règim d'ús en aquest apartat

Es consideren activitats compatibles amb els objectius establerts totes aquelles que s'han desenvolupat tradicionalment. Es considera prioritari el manteniment d'aquests camins i la possibilitat d'ús per part de tots els ciutadans.

Es garanteix l'ús públic dels camins d'interès històric i tradicional.

Es prohibeix el tancament d'aquests camins i les tanques que impedeixin la circulació a excepció dels casos necessaris per a la regulació de l'ús públic. No es permet l'asfaltat ni el desviament d'aquests camins.



PLÀNOL 3.7.1 PROTECCIONS EN SÒL NO URBANITZABLE.

4. JUSTIFICACIÓ DE LA CONVENIÈNCIA DEL PLA ESPECIAL.

EL Pla Especial, que inclou l'inventari municipal de camins, és un treball que parteix d'una visió global i integrada de la xarxa viària i del territori al qual serveix, i que es fonamenta en la realitat històrica funcional i jurídica dels camins del municipi de Caldes de Malavella i es tramita d'acord a l'art. 67 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme i el Reglament de Béns de les Entitats Locals.

5. OBJECTIUS DEL PLA ESPECIAL.

El present Pla Especial té els següents objectius:

- Definir l'àmbit d'aplicació en tot el sòl no urbanitzable.
- Inventariar els camins existents i aportar solucions als camins que han estat modificats i/o tallats pel desenvolupament dels sòls urbans.
- Actualitzar el traçat dels camins desviats per les grans infraestructures executades en la darrera dècada (desdoblament N-II, C-35 i Eix Transversal) i
- Definir la naturalesa jurídica dels camins.
- Definir les regulacions urbanístiques sobre els camins.
- Regular els nous usos de lleure i passeig i circulació del sòl no urbanitzable per tal de permetre el gaudi del sòl no urbanitzable com a ús públic i, al mateix temps, fer-lo compatible amb la naturalesa privada del sòl rural i la necessitat de seguretat i privacitat actual de les edificacions existents en ell.

D'acord amb l'exposat anteriorment el Pla Especial té per objectiu regular els següents conceptes:

- Classificació de camins.
- Regulació del Domini públic i de les zones de servitud.
- Règim d'ús.
- Conservació i autoritzacions del camins.
- Modificacions de la xarxa viària i dels camins.

6. CRITERIS DEL PLA ESPECIAL I DE L'INVENTARI

El Pla Especial s'ha redactat d'acord als objectius anteriors. El Pla Especial i l'Inventari de camins del municipi de Caldes de Malavella s'ha concebut com un instrument útil i dinàmic al servei de l'exercici de les competències municipals en matèria de camins - ordenació, policia, conservació i defensa jurídica dels viari públic municipal - en compliment del que disposen la Llei 8/1987, municipal i de règim local i el Reglament del patrimoni de les entitats locals.

La realització i el disseny del Pla Especial i l'Inventari s'han regit pels següents criteris:

- Exhaustivitat. Recull tots els camins integrants del domini públic municipal que s'han pogut documentar:
 - o Camins aptes per al trànsit de vehicles (xarxa veïnal, rural i forestal)
 - o Camins de ferradura i corriols (camins antics no aptes per a la circulació de vehicles de motor).

- Fiabilitat. S'ha realitzat mitjançant l'anàlisi territorial i la interpretació crítica de les fonts documentals existents (cartogràfiques, fotogramètriques, administratives, etc. que s'inclouen en l'annex) les quals interaccionen de forma complementària i solidària.
- Precisió. L'inventari s'ha realitzat sobre ortoimatges en color i mapa topogràfic a escala 1:5.000, tot i representar-se a una escala superior.
- Compliment legal. L'inventari compleix amb les prescripcions legals que estableix el Reglament del patrimoni dels ens locals (Decret 336/1988).
- Defensa jurídica. La categorització de la titularitat dels vials s'ha basat en dades objectivables (fonts documentals que consten a l'inventari) i en l'aplicació de la doctrina jurídica vigent, a partir de la realitat genètica i funcional dels camins que integren la xarxa.
- Utilitat per a la gestió. Els criteris exposats i el tractament digital persegueixen la utilitat de l'inventari per a la gestió territorial de la xarxa de camins, principalment en els següents àmbits:
 - o Trànsit veïnal: la xarxa supramunicipal i la xarxa local bàsica ha estat dibuixada fins connectar amb els nuclis de veïns, per altra banda, s'han considerat els enllaços a les vies de servei per tal de donar-los-hi continuïtat dels camins tallats o modificats per les grans infraestructures.
 - o Activitat agrícola i forestal
 - o Gestió del medi natural
 - o Accessibilitat a les masies i edificacions al SNU. S'han eliminat els senders que passaven just davant de les cases.
 - o riscos naturals i protecció civil
 - o turisme i lleure (senderisme); els camins pels quals actualment transcorren rutes excursionistes s'han incorporat en aquest inventari, o bé de domini públic si s'ha pogut provar, o bé com a senders
 - o regulació de la circulació motoritzada
 - o manteniment i senyalització

7. ÀMBIT DEL PLA ESPECIAL.

L'àmbit de la Pla Especial de Camins en sòl no urbanitzable es correspon amb la totalitat del sòl no urbanitzable del terme municipal de Caldes de Malavella.

8. DOCUMENTACIÓ DEL PLA ESPECIAL.

El present Pla Especial de Camins es compon de la següent documentació:

- I. MEMÒRIA
- II. NORMES URBANÍSTIQUES
- III. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA.
 - i. Classificacions dels camins municipals (1:13.000)
- IV. PLA D'ETAPES I ESTUDI FINANCER
- V. INVENTARI DE CAMINS.

- i. Memòria i fitxes.
 - ii. Annex documental (2 volums):
 - 1. Planimetria amb les Minutes municipals de Caldes de Malavella, Cassà de la Selva, Riudellots de la Selva, Vilobí d'Onyar, Sant Andreu Salou, Sils i Vidreres dels anys 1924 a 1927.
 - 2. Actes de delimitació amb els municipis veïns de Cassà de la Selva, Llagostera, Riudellots de la Selva, Vilobí d'Onyar, Sant Andreu Salou, Sils, Vidreres i Tossa de Mar dels anys 1924 a 1927.
 - 3. Quaderns de camp dels atermenaments de la mateixa època.
 - iii. Annex Cartogràfic (1:13.000):
 - 1. Plànol de camins històrics de Caldes de Malavella.
 - 2.1 Plànol de esquemàtic dels camins municipals de Caldes de Malavella.
 - 2.2 Plànol de camins municipals de Caldes de Malavella, sobre base topogràfica.
 - 2.3 Plànol de camins municipals de Caldes de Malavella, sobre ortofotomapa.
- Annex I: Valoració de les al·legacions al PE 2010.
 - Annex II: Referències jurídiques i bibliogràfiques.

II. NORMATIVA URBANÍSTICA.

CAPÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article. 1.- Objecte

1. La present normativa té per objecte la regulació de l'ús i la defensa dels camins i les vies rurals dels quals n'és titular l'Ajuntament de Caldes de Malavella, d'acord amb el que preveu l'art. 140 de la Constitució Espanyola, l'art. 237 en relació amb els articles 66.2 i 66.3, 175, 201 i 225 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, el Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural i la legislació concordant. També té per objecte la regulació i protecció de l'ús públic dels camins, independentment de la titularitat dels camins.
2. Aquesta regulació s'estén a tots els aspectes relacionats amb la planificació, construcció, modificació, conservació, explotació ús i defensa dels camins rurals de domini i/o d'ús públic, així com els aspectes relacionats amb la integració amb el seu entorn. Respecte el creuament dels camins amb cursos d'aigua, vies fèrries i carreteres, serà d'obligat compliment la legislació sectorial que correspongui i en concret a la Llei 25/88 de Carreteres.
3. No és objecte del present Pla Especial la regulació del règim jurídic dels béns patrimonials de l'Ajuntament ni la regulació dels camins rurals de titularitat privada no gravats per servituds públiques de pas.

Article. 2.- Àmbit d'aplicació

1. Integren la xarxa viària municipal en sòl no urbanitzable i en sòl urbanitzable en tant que aquest no es transformi:
 - a. els camins veïnals que comuniquen les zones de poblament disseminat i els nuclis de població del municipi,
 - b. els camins rurals que serveixen fonamentalment als fins de l'agricultura,
 - c. les pistes forestals de titularitat municipal,
 - d. les noves vies que siguin executades per l'ajuntament d'acord amb el planejament vigent.
 - e. els camins afectes a un servei públic,
 - f. els camins d'ús públic la conservació i el manteniment dels quals és a càrrec del municipi,
 - g. els camins d'ús públic, els camins d'ús públic des de temps immemorial, com els camins rals i els camins ramaders que no tinguin aquesta naturalesa amb caràcter exclusiu, i
 - h. les servituds públiques de pas de les quals l'ajuntament sigui el titular.
2. Els camins municipals són béns domini públic de la corporació local, i en la seva qualitat de béns demaniais són inalienables, imprescriptibles i inembargables, i estan exempts de registre i de tributació.
3. El present Pla incorpora l'Inventari dels camins del municipi als quals és aplicable la present normativa, d'acord al plànol de classificació de camins.

Article. 3.- Exclusions

1. Als efectes d'aquesta ordenança queden exclosos de la xarxa viària municipal:
 - a. Les vies urbanes del municipi.

- b. Les carreteres i vials la competència sobre la conservació i protecció dels quals està atribuïda a una altra administració pública.
- c. Els camins construïts pels particulars a l'interior de les seves finques com a elements auxiliars o complementaris de les seves activitats específiques.
- d. Les servituds de pas de titularitat privada.
- e. Els senders recollits en l'inventari que s'annexa, excepte pel que fa a la regulació de l'ús.

Article. 4.- Classificació dels camins

1. Per la seva jerarquia d'ús, s'estableixen les següents categories de camins:
 - a. Xarxa bàsica local: comprèn els camins veïnals que comuniquen els diferents nuclis de població amb el nucli de Caldes i amb la xarxa supramunicipal, com a béns de domini públic.
 - b. Xarxa viària primària: comprèn els camins veïnals, rurals o forestals que estructurin el territori municipal i els diferents veïnats com a béns de domini públic.
 - c. Xarxa viària secundària: comprèn els camins rodats no principals en sòl no urbanitzable que enllacen els diferents camins de la xarxa primària, com a béns de domini públic.
 - d. Xarxa viària terciària: comprèn tots els camins de la xarxa històrica o camins rurals tradicionals (camins carreters, camins de bast o de ferradura, camins ramaders), construïts originalment per al trànsit de persones, cavalleries i bestiar. Tots els camins rodats que no estiguin expressament declarats com a integrants de les altres categories, s'entendran inclosos en la xarxa viària terciària, de domini o ús públic.
 - e. Servituds de pas públiques a favor de l'ajuntament: Drets de pas cap a l'administració pública i que graven una propietat privada.
 - f. Senders: comprèn corriols i camins sobre propietats privades on s'ha admès l'ús per a vianants, cavalleries i bicicletes.
2. Pel seu caràcter històric-patrimonial, s'estableixen les següents categories de camins :
 - a. Camins d'interès històric i tradicional: Es tracta del camí ral de Barcelona a França, camí d'origen romà on encara es troben restes arqueològiques romanes, el camí del pelegrí de Tossa, antic camí cap a la costa que a més és l'itinerari d'un romiatge, i el camí del poble a l'ermita de Sant Maurici, que també té tradició de romiatge.
 - b. Camins d'interès paisatgístic: Correspon als itineraris que requereixen d'un tractament específic per raó dels valors propis o dels del seu entorn immediat. Bona part d'aquest recorregut està format per la ruta de les ermites i ruta de les rieres, així com pels camins d'interès històric i cultural.

CAPÍTOL II DE LA ZONA DE DOMINI I LA ZONA DE SERVITUD

Article. 5.- Domini públic

1. Forma part del camí i, per tant, del domini públic viari, a més de la superfície destinada al trànsit rodat, tots els elements de la seva explanació, com les voreres, cunetes, talussos, terraplens, ponts, obres de fàbrica, elements de senyalització i protecció, terrenys de servei i, en general, tots els elements construïts en funció del camí.
2. L'amplada dels camins de nova construcció o dels camins objecte de millora serà la determinada pel corresponent projecte tècnic i ha de tenir una correspondència amb la funcionalitat assignada al camí i basar-se en criteris d'estalvi econòmic i d'integració ambiental i paisatgística, d'acord amb les següents mesures:
 - a. Xarxa bàsica local: Entre 5 m mínim i 6,5 m màxim de mitjana i ha de permetre el pas creuat de camions d'extinció.

- b. Xarxa viària primària: Entre 5 m mínim i 6,5 m màxim de mitjana i ha de permetre el pas creuat de camions d'extinció.
 - c. Xarxa viària secundària: Entre 3m mínim i 5 m màxim de mitjana i ha de permetre el pas creuat de vehicles mitjançant sobre-amples cada 100-150 m.
 - d. Xarxa viària terciària: Entre 3m mínim i 5 m màxim de mitjana.
3. Els camins rodats tenen una amplada mínima de 3 metres. L'amplada màxima vindrà determinada per l'amplada de l'explanació. Als camins rurals tradicionals la zona de domini públic comprèn la totalitat de la plataforma original destinada al trànsit i, en absència d'elements que delimitin la plataforma, aquesta tindrà una amplada de 2 metres en els camins de bast o ferradura i de 3 metres en els camins de carro.

Article. 6.- Regulació de la zona de domini públic i de l'ús públic

1. Resta totalment prohibida qualsevol activitat que suposi un dany per el camí o per la seguretat dels seus usuaris.
2. En la plataforma dels camins rurals no seran admissibles més usos i aprofitaments que els imprescindibles per a accessos a finques limítrofes i creuaments a diferent nivell de conduccions i vies de pas de vianants o rodat.

Article. 7.- Zones de servitud

1. Es fixen les següents zones de servitud de protecció dels camins i vies rurals:
 - a. Pels camins integrants de la xarxa bàsica local: 8 metres.
 - b. Pels camins integrants de la xarxa viària primària: 4 metres.
 - c. Pels camins integrants de la xarxa viària secundària: 3 metres.
 - d. Pels camins integrants de la xarxa terciària: camins carreters 3 metres i corriols i camins de bast o ferradura 2 metres.
2. La zona de servitud serà a cada banda del camí i s'amidarà respecte de l'eix del mateix.

Article. 8.- Regulació de la zona de servitud

1. En la zona de servitud no es permet la realització de cap tipus d'obra.
2. Excepcionalment, quan la prestació d'un servei d'interès general així ho exigeixi i quedi suficientment demostrada la inexistència de solucions alternatives que no impliquin l'ocupació de la zona de servitud, l'Ajuntament podrà autoritzar la realització d'obres o instal·lacions, l'execució de les quals haurà d'adequar-se a les prescripcions que en cada cas s'assenyalin en la llicència municipal corresponent.
3. Sempre que sigui possible, les instal·lacions, obres i serveis que s'instal·lin en la zona de servitud, aniran soterrats i es procurarà que no impedeixin el pas de maquinària agrícola, instal·lant-se en la part més allunyada possible de l'eix del camí.
4. Les obres que s'autoritzin en la zona de servitud cercaran la màxima integració en el paisatge.
5. Els dipòsits provisionals de restes vegetals procedents de tals en finques privades s'efectuaran fora de la franja de servitud.

CAPÍTOL III RÈGIM D'ÚS

Article. 9.- Regulació d'usos

1. L'ús comú general o ordinari dels camins i vies rurals inclou la circulació de persones, cavalleries, ramats, ciclistes, carros, vehicles de turisme, maquinària agrícola i forestal i la de qualsevol vehicle de transport fins a 12 T destinat a l'aprofitament normal de les finques rústiques de dins del municipi que tenen l'accés pels camins i vies rurals. Per sobre de les 12 T, es considerarà com un ús excepcional.

2. Tots els altres usos s'entendran excepcionals, per tractar-se d'usos comuns especials. Tindran concretament aquesta consideració els usos relatius al pas de camions que transportin terres o runes de la construcció, curses i proves esportives, circulació motoritzada en grup o en grup i organitzada, maquinària destinada a prospeccions i instal·lacions mineres, circulació de materials qualificats com a peril·losos, molestos o insalubres, així com qualsevol esdeveniment que comporti restriccions a la circulació normal de persones i vehicles.
3. El trànsit ramader i agrícola no motoritzat té prioritat sobre les altres formes de trànsit.
4. L'ús excepcional dels camins definit en els punts 1 i 2 està subjecte a llicència, a excepció d'aquells usos destinats a serveis públics com poden ser els de recollida municipals d'escombraries, camions d'extinció d'incendis o vehicles d'emergència.

Article. 10.- De l'accés motoritzat al medi natural

1. La regulació de l'accés motoritzat al medi natural serà la prevista a la Llei 9/95, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural i el decret de desenvolupament 166/98, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural o normes que els modifiquin.
2. Els usos de lleure en el medi natural que impliquin estacionament en l'ample de camins no dificultarà el trànsit ni, en especial la possibilitat d'encreuament de vehicles en els camins de la xarxa viària local, primària i secundària.

Article. 11.- Circulació fora de camins

1. Es permet la circulació únicament de vianants, bicicletes i cavalleries pels senders grafiats en l'inventari.
2. Es prohibeix la circulació de vehicles motoritzats a través dels camps de conreu o fora dels camins delimitats a aquest efecte i pels tallafocs, les vies forestals d'extracció de fusta i els camins ramaders, i pel llit sec i per la làmina d'aigua dels rius, els torrents i tota mena de corrents d'aigua, a excepció d'aquells destinats a l'extinció d'incendis d'emergència.
3. Es prohibeix la circulació de bicicletes a través dels camps de conreu. L'ajuntament pot prohibir la circulació de bicicletes pels senders i camins de bast o ferradura si aquest comporta un perill per a la seguretat dels vianants o un deteriorament excessiu dels camins, a causa de l'erosió o d'altres factors, o també si comporta la destrucció o la degradació d'elements patrimonials associats, com ara els empedrats.

Article. 12.- Velocitat màxima de circulació

1. En absència de senyals que estableixin limitacions específiques la velocitat màxima de circulació per camins és de trenta quilòmetres per hora (30 km/hora).

Article. 13.- Identificació dels vehicles

1. D'acord amb el que estableix la legislació general sobre circulació, els vehicles amb motor i els remolcs han d'anar sempre identificats amb plaques de matrícula reglamentàries.

Article. 14.- Circuits específics per a determinats tipus de vehicles motoritzats

1. L'ajuntament, d'ofici o a petició dels propietaris de terrenys del terme municipal, podrà establir circuits específics adequats a les característiques de determinats tipus de vehicles motoritzats, mitjançant la tramitació d'un Pla Especial. L'establiment d'aquest tipus de circuits no podrà afectar terrenys inclosos en el Pla d'espais d'interès natural.

Article. 15.- Activitats esportives organitzades

1. Per a realitzar activitats i competicions esportives organitzades cal la conformitat expressa de l'Ajuntament i dels propietaris dels terrenys per on passi la prova.

2. L'Ajuntament pot suspendre provisionalment activitats ja autoritzades o part d'aquestes per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats per a la preservació del medi. Aquesta suspensió es pot ordenar amb caràcter definitiu si l'activitat comporta alteracions en el medi natural de reparació impossible o difícil.
3. Per tal de garantir la reparació de possibles danys o perjudicis al medi natural durant les competicions esportives, l'Ajuntament exigirà el dipòsit d'una fiança prèvia, que s'establirà en l'informe tècnic.
4. Un cop finalitzada la competició esportiva, l'Ajuntament controlarà que l'entitat organitzadora retiri en un termini màxim de set dies tot el material de senyalització i de protecció que s'hagi instal·lat per a fer la prova, i que s'ha donat compliment a les condicions establertes a l'autorització.

CAPÍTOL IV CONSERVACIÓ DELS CAMINS I AUTORITZACIONS

Article. 16.- Necessitat de llicència

1. Per executar qualsevol tipus d'obra o instal·lació en la zona de domini o en la de servitud, ja sigui fixa o provisional, serà necessària l'obtenció de la prèvia llicència municipal.

Article. 17.- Obres de tancaments de finques privades i els seus accessos.

1. El tancament perimetral o intern de finques amb tanques així com la col·locació de portes, barreres, cadenes o qualsevol altre tipus de tancament en camins de titularitat pública o privada, requereix necessàriament l'obtenció de la prèvia llicència municipal d'obres.

Article. 18.- Edificacions, instal·lacions i espècies arbòries existents

1. Les construccions o instal·lacions que es trobin en la zona de servitud quedaran en el règim de volum disconforme.
2. Les masses arbòries existents en la zona de servituds podran mantenir-se en l'estat actual, però no reposar-se en cas de tala o mort de l'arbre o arbust, ni augmentar. Es preservaran però les plantes protegides i aquelles que calgui per les seves característiques, degudament justificat a la sol·licitud de tal·la.

Article. 19.- Eliminació d'objectes i construccions per motius de seguretat

1. Excepcionalment, quan per raons de seguretat viària es consideri necessari, es podrà ordenar en qualsevol moment, previ informe tècnic, la tala dels arbres i arbusts i la destrucció dels objectes o construccions situats dins la zona de servitud, quan impedeixin la visibilitat. Aquest acord es notificarà als afectats, que disposaran de 15 dies per portar-lo a terme. En cas de negativa o incompliment en el termini fixat es procedirà a realitzar per l'Ajuntament a càrrec de l'interessat.

Article. 20.- Moviments de terres

1. Tots els terrenys que confronten amb els camins només podran variar el seu nivell actual si respecten les condicions següents:
 - a. En el supòsit que es vulgui elevar el nivell de la parcel·la que confronta amb el camí, el propietari del terreny estarà obligat a evitar el vessament de l'aigua del seu terreny al camí i a realitzar les accions oportunes perquè no succeeixi. Tanmateix, si l'elevació ha de provocar un embassament de l'aigua en el camí, estarà obligat a realitzar les actuacions pertinents per evitar-ho. En aquests casos d'elevació del terreny s'haurà de deixar un talús màxim de relació 1V:2H.
 - b. En el supòsit que es vulgui rebaixar el nivell de la parcel·la que confronta amb el camí, el propietari haurà de deixar un talús màxim de 45 graus.

2. Les obres per als encreuaments soterranis tindran la deguda resistència, essent coberts amb un prisma de protecció mínim de 40 cm, dels quals 20 cm es correspondran a llosa de repartiment formigó de resistència 350 Kg/cm² i 20 cm a la caixa de paviment, deixant el paviment en les mateixes condicions que estava i s'executaran de manera que produeixin el mínim de molèsties als usuaris del camí.

Article. 21.- Instal·lacions subterrànies i aèries

1. Les xarxes de conducció d'aigua, sanejament, gas, telèfon, electricitat i altres instal·lacions o serveis no podran discórrer sota la superfície del camí o ancorar-se a les seves estructures llevat de supòsits d'excepcional dificultat de pas o encreuament imprescindible i quan hi hagi circumstàncies que no facin procedent cap altra solució alternativa, a excepció d'aquelles que se'n demostrï l'interès públic, i sempre d'acord a les condicions del preceptiu informe dels Serveis Tècnics.
2. Es permetrà la permanència i manteniment de les xarxes privades existents, les obres sobre les quals seran objecte de l'oportuna llicència d'obres.
3. En cap cas no podran col·locar-se arquetes de registre dins de la calçada i de les voreres del camí, però sí en les zones de servitud.
4. Les esteses i instal·lacions aèries que creuin sobre els camins hauran de complir les següents condicions:
 - a. El gàlib serà suficient per evitar accidents, o sigui, superior a 4,5m, respecte el punt més alt de la rasant del camí.
 - b. Els pals de sustentació se situaran fora de la zona de domini públic i dins de la zona de servitud. Quan el camí manqui de zona de servei, els pals es col·locaran en una distància mínima de la línia exterior de la calçada de vegada i mitjana la seva alçada.
 - c. Les traves i els ancoratges no podran col·locar-se en zona de domini públic.
 - d. La resta de condicions tècniques i de seguretat que puguin establir-se a l'efecte per les administracions competents.

Article. 22.- Aigües procedents de les finques contigües

1. Els titulars de les finques que limitin amb els camins estan obligats a impedir que, pel motiu que sigui, arribi als camins l'aigua procedent de rec de la finca i d'aigües pluvials o de qualsevol altra naturalesa.
2. Els titulars i usuaris de les sèquies i braçals de rec tenen l'obligació de mantenir-los en perfecte estat de neteja i conservació, per tal que l'aigua no pugui vessar, entollant els camins.

Article. 23.- Accessos

1. Els accessos a les finques privades hauran de comptar amb l'autorització municipal prèvia, i totes les despeses de construcció, manteniment i substitució aniran a càrrec dels beneficiaris.
2. Les aigües de vessament a la zona d'accés s'hauran de recollir abans d'arribar al camí i conduir de forma adequada per tal que no envaeixin la calçada ni afectin l'explanació.

Article. 24.- Obligacions

1. Els propietaris i els titulars de drets d'usos i ocupació de terrenys que confronten amb els camins resten obligats a:
 - a. Tallar les branques, esbarzers i altra malesa en general que volin sobre la zona de domini públic.
 - b. Mantenir i netejar degudament les cunetes que confronten a les seves propietats.
 - c. No esgotar els talussos en les tasques agrícoles, de tal manera que es produeixi el desboscament del terraplè.
 - d. No tapar les canelles i sortides d'aigua.
 - e. No treure els desguassos de les finques a les cunetes, llevat que ho autoritzi l'Ajuntament.

- f. Respectar la xarxa de desguassos
- g. No efectuar la crema de restes de materials agrícoles als marges dels camins.
- h. Impedir la caiguda d'objectes i la sortida d'animals al camí, construint per a això i pel seu compte les proteccions que calgui.
- i. Abstenir-se de realitzar qualsevol activitat que pugui suposar un dany per al domini públic o la seguretat dels seus usuaris.

Article. 25.- Senyalització

1. La senyalització de camins i itineraris requereix la prèvia autorització municipal, d'acord amb l'ordenança de circulació viària municipal.
2. Els camins de la xarxa primària pavimentats amb reg asfàltic i destinats específicament al trànsit motoritzat se senyalitzaran d'acord amb les prescripcions tècniques que estableix el Reglament General de Circulació.
3. Els camins rodats no pavimentats i els camins rurals tradicionals es dotaran de senyalització vertical lleugera de tipus direccional i plafons de situació.
4. Els senyals han de tenir un disseny i s'han de fer amb materials i colors que garanteixin una bona integració paisatgística.
5. Per a la tramitació de la llicència l'interessat haurà d'aportar la següent documentació:
 - a. Tipus de cartell que es proposa amb les seves dimensions, text i característiques.
 - b. Plànol de localització de la senyal proposada.
6. Els particulars que hagin procedit a la instal·lació seran els responsables de procedir a la seva retirada, quan finalitzi el termini pel qual ha estat autoritzada.

Article. 26.- Creuament amb grans infraestructures

1. En el cas d'obres d'instal·lacions i infraestructures lineals, com ara camins, carreteres, ferrocarrils o canals, l'autorització municipal estarà condicionada a la presentació d'un estudi que identifiqui la possible afectació de camins rodats, camins de bast i ramaders, i itineraris senyalitzats, i les mesures correctores previstes per al manteniment de la funcionalitat de les vies afectades, fent especial esment a les connexions transversals i al tractament dels talussos.
2. L'empresa o la institució promotora o responsable de les obres ha d'assumir directament els treballs de reposició o condicionament dels camins i la senyalització afectats així com el cost de les obres.
3. L'Ajuntament podrà exigir el pagament d'una fiança per assegurar la restauració dels camins i elements afectats.

Article. 27.- Autoritzacions per a usos especials i privatis

1. Els usos especials i privatis dels camins i vies rurals municipals requeriran la prèvia autorització municipal. Per a l'emissió de l'esmentada autorització, serà d'aplicació la normativa de procediment administratiu i de règim local aplicable, amb les següents especificitats:
2. L'autorització l'haurà de sol·licitar qui pretengui fer l'ús excepcional.
3. A la sol·licitud s'haurà d'especificar clarament els camins afectats i els seus trams, els tipus d'ús que se'n farà, la maquinària que hi transcorrerà i els dies previstos d'utilització. Aquesta sol·licitud s'haurà de presentar amb l'antelació prèvia de 20 dies a la data prevista d'ús excepcional.
4. L'Ajuntament resoldrà la sol·licitud en el termini de d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva presentació, excepte que se suspengui la tramitació de l'expedient per causa imputable a l'interessat. Transcorregut aquest termini, més el de la suspensió si és el cas, sense notificar la resolució, s'entendrà atorgada per silenci administratiu positiu.
5. L'autorització podrà fixar les condicions que es considerin convenients, així com el dipòsit de fiances per garantir la reposició i reparació dels camins afectats, si és el cas.

Article. 28.- Responsabilitat

1. Les persones físiques o jurídiques sol·licitants de les autoritzacions, o subsidiàriament les que realitzin els usos especials, respondran dels danys ocasionats en els camins i vies públiques.

Article. 29.- Convenis de col·laboració

1. Per al finançament de les despeses d'obres de conservació ordinària, nova construcció, millora i canvi de traçat dels camins municipals i, en general, per a qualsevol altre actuació que s'hi dugui a terme, l'Ajuntament podrà establir convenis amb les associacions de veïns, grups de propietaris, etc, per afavorir la participació veïnal en les tasques de competència municipal.

CAPÍTOL V MODIFICACIÓ XARXA VIÀRIA

Article. 30.- Procediment

1. Correspon al Ple de l'Ajuntament l'adopció de qualsevol decisió sobre desafectació total o parcial a l'ús públic dels camins, sobre variació del seu traçat o creació de nous camins.
2. Un canvi de traçat de camí és objecte d'una llicència d'obres d'acord amb l'art. 187 k i 49 d del DL 1/2010 i de l'Aprovació prèvia d'acord amb la tramitació per l'art. 48 de la LUC.
3. La desafectació dels camins inclosos dins del domini públic municipal només es pot fer efectiva pel procediment específic que estableix la Llei municipal i de règim local de Catalunya.
4. La possessió privada dels camins no tindrà cap valor enfront de la titularitat pública, i per tant no produirà la desafectació dels camins rurals de titularitat municipal, amb independència del temps transcorregut.
5. Es podran constituir servituds de pas públic sobre terrenys propietat d'altri per tal de constituir camins rurals de titularitat municipal. L'adquisició del dret real es farà d'acord amb les modalitats previstes a la normativa reguladora del Patrimoni de les Administracions Públiques.

Article. 31.- Obertura de nous camins

1. No podran obrir-se nous camins, vies rurals, pistes forestals o qualsevol altre tipus de vialitat que no estigui expressament prevista al planejament urbanístic del municipi, que no figuri en plans tècnics de millora i gestió forestal o projectes d'ordenació forestal aprovats, o que no estigui inclosa dins dels plans d'actuació de l'administració competent.
2. L'obertura de nous vials preservarà sempre que sigui possible el traçat dels camins històrics preexistents a fi i efecte de destinar-los al trànsit no motoritzat.

Article. 32.- Modificació dels camins existents

1. Amb la corresponent llicència municipal, es podrà variar o desviar el traçat d'un camí, prèvia o simultània desafectació, sempre que se n'asseguri el manteniment de la integritat superficial, la idoneïtat dels itineraris i traçats i la continuïtat dels usos.
2. Les modificacions no podran suposar en cap cas alteracions negatives de l'entorn natural de la zona afectada.
3. Els projectes d'obres que impliquin la substitució de determinats trams o deixis sobrants no produiran per si mateixos la desafectació, continuant els terrenys substituïts o sobrants afectes al domini públic mentre no es resolgui expressament la desafectació.

Article. 33.- Expropiació i cessió de béns i drets

1. L'aprovació de qualsevol projecte d'alteració del traçat dels camins o de noves construccions comportarà la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació, la qual se seguirà d'acord amb la legislació específica.

2. No obstant el que es preveu en l'apartat anterior, l'Ajuntament podrà prescindir de l'expropiació forçosa en el supòsit que tots els afectats per les obres facin cessió voluntària i gratuïta al municipi dels Béns o drets afectats, mitjançant la corresponent compareixença davant de l'Alcaldia en presència del secretari de la corporació que n'aixecarà acta, amb detall dels béns o drets cedits gratuïtament i acompanyament de la necessària inscripció registral d'aquestes cessions.

CAPÍTOL VI INFRACCIONS I SANCIONS

Article. 34.- Responsabilitats

1. Incorreran en responsabilitat aquells que realitzin actes que causin danys al camí o a qualsevol dels seus elements.
2. Les responsabilitats derivades dels danys causats als camins o a qualsevol dels seus elements es regularan pels principis generals de Dret Administratiu i, si s'escau, del Codi Penal.

Article. 35.- Infraccions lleus

1. Es consideraran infraccions lleus les següents:
 - a. Superar el límit de velocitat de 30 km/h, permesa als camins no asfaltats, d'acord al Codi de Circulació.
 - b. Realitzar obres, instal·lacions o actuacions no permeses en les zones de servitud sense les corresponents autoritzacions i llicències municipals o incomplint les seves condicions, sempre que aquestes siguin legalitzables.
 - c. Col·locar, llençar, abocar o abandonar en la zona de servitud objectes o material de qualsevol naturalesa.
 - d. La instal·lació de tancaments o senyals no permesos mentre no impedeixin el pas ni comminin a no passar.
 - e. Qualsevol incompliment de les disposicions d'aquesta ordenança que no estigui tipificada coma greu o molt greu.

Article. 36.- Infraccions greus

1. Es consideraran infraccions greus les següents:
 - a. Realitzar obres, instal·lacions o actuacions no permeses en els camins o les seves zones de servitud, sense les autoritzacions o llicències requerides, o incomplint les seves condicions, quan no sigui possible la seva legalització posterior.
 - b. Deteriorar qualsevol element dels camins directament relacionat amb l'ordenació, orientació i seguretat de la circulació o modificar-ne intencionadament les característiques o ubicació.
 - c. Destruir, deteriorar, alterar o modificar qualsevol obra o instal·lació dels camins o els seus elements funcionals.
 - d. Col·locar o abocar objectes o material de qualsevol naturalesa que afecti la plataforma dels camins.
 - e. Efectuar encreuaments aeris o subterranis no permesos en els camins i les seves zones de servitud o fer-ne sense l'oportuna autorització o incomplint les seves condicions.
 - f. Col·locar rètols informatius a la zona de servitud sense l'oportuna autorització municipal.
 - g. La instal·lació de tancaments o senyals no permesos que impedeixin obstrueixin parcialment el pas.

Article. 37.- Infraccions molt greus

1. Es consideraran infraccions molt greus les següents:
 - a. Sostreure, deteriorar o destruir qualsevol element del camí directament relacionat amb l'ordenació, orientació i seguretat de la circulació o modificar-ne intencionadament les

- característiques o la situació, quan impedeixi que l'element de què es tracti segueixi prestant la seva funció.
- b. Destruir, deteriorar, alterar o modificar qualsevol obra o instal·lació dels seus elements funcionals, quan les actuacions afectin a la calçada o als vorals.
 - c. Danyar o deteriorar circulant-hi amb pesos o càrregues que excedeixin els límits autoritzats.
 - d. La instal·lació de tancaments o senyals no permesos que impedeixin obstrueixin totalment el pas.
 - e. Llaurar els camins.
 - f. Les qualificades com a greus quan s'aprecii reincidència
 - g. Fixar tota classe de publicitat a la zona de servitud sense l'oportuna autorització.
 - h. Realitzar activitats que puguin resultar perilloses per els usuaris del camí.

Article. 38.- Indemnitzacions pels danys ocasionats

1. En tots els casos la producció de danys en un camí municipal o en els seus elements funcionals, produirà la tramitació d'un expedient administratiu contra el presumpte causant d'aquests, que quedarà obligat a indemnitzar l'Ajuntament per l'import de la reparació, independentment de les sancions que s'imposin.
2. En l'expedient que es durà a terme d'acord amb el previst a les normes de procediment administratiu hi figurarà necessàriament un informe del tècnic municipal competent en relació a la descripció i a la valoració dels danys i perjudicis causats. Es donarà vista de l'expedient durant el termini de quinze dies a la persona a la qual s'imputi la seva realització, al possible responsable subsidiari i a aquelles altres persones que puguin resultar interessades a efectes de formulació d'al·legacions i presentació de proves i se'ls traslladarà la proposta de resolució.

Article. 39.- Reparacions

1. En el cas que sigui d'urgència la reparació del dany per a servei normal del camí i sempre que sigui aconsellable per les seves característiques, els serveis municipals procediran a la seva immediata reparació. A continuació se seguirà el procediment previst legalment per al rescabament de les despeses ocasionades.
2. Si no és urgent la reparació del dany, es requerirà l'interessat perquè dugui a terme en un termini no superior a un mes, transcorregut el qual i en cas que no ho hagi fet, es procedirà a l'execució subsidiària prevista en el cas anterior.

Article. 40.- Sancions

1. Les infraccions tipificades en aquesta ordenança seran sancionades tenint en compte els danys i perjudicis produïts, el risc i la intencionalitat del causant, amb les següents sancions:
 - a. Infraccions lleus: De 60,10 € a 300,51 €.
 - b. Infraccions greus: De 300,52€ a 1.500,00€.
 - c. Infraccions molt greus: De 1.500,01€ a 3.000€.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Normativa entrarà en vigor el dia següent a seva la publicació al DOGC i estarà en vigor mentre no es procedeixi a la seva modificació o derogació expressa.

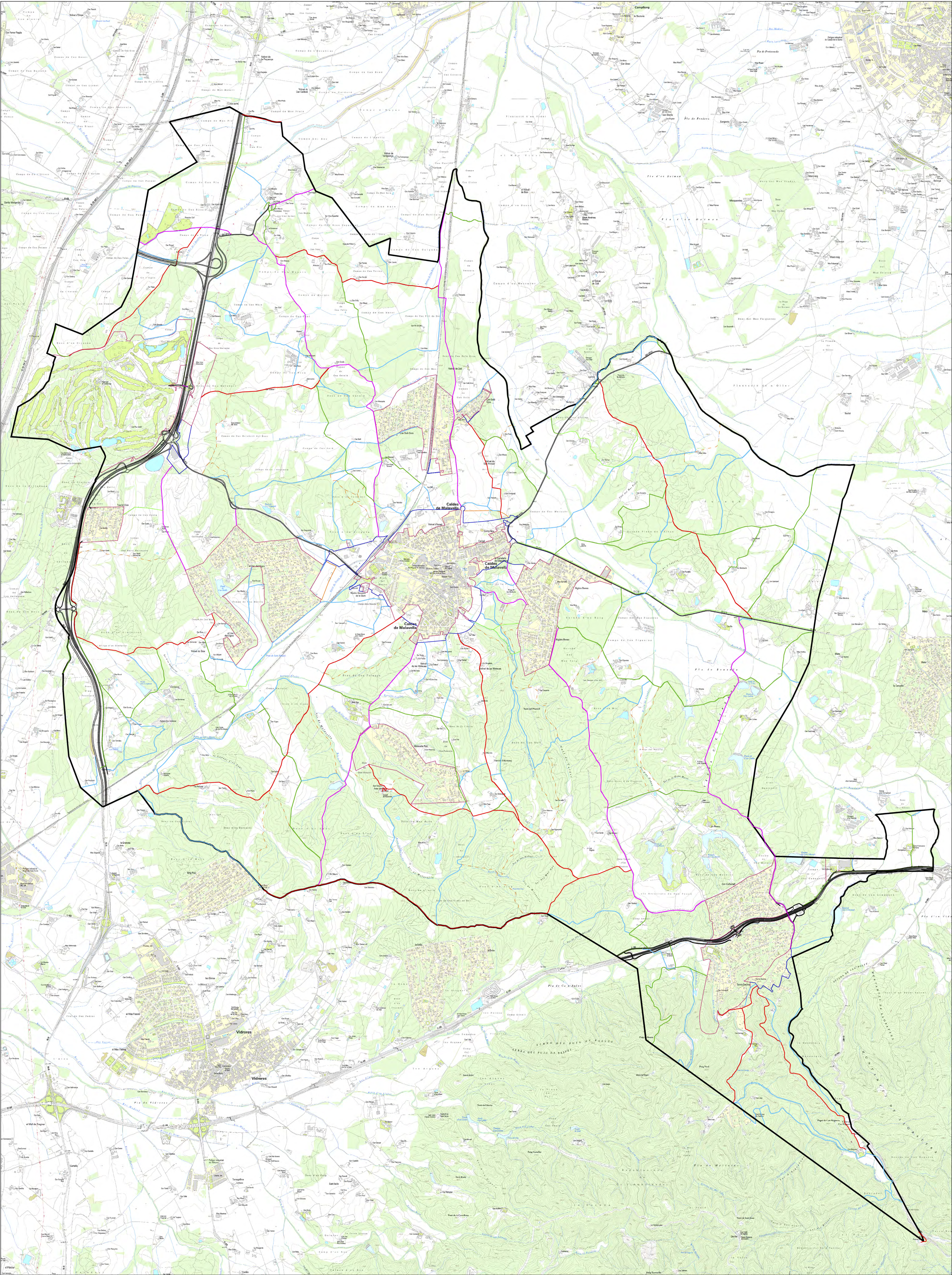
Caldes de Malavella, 15 de setembre de 2014.

III. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

1. CLASSIFICACIÓ DE CAMINS

D'acord a l'Annex I i a la memòria del present document, així com a l'art. 248.5 del POUM de Caldes de Malavella, els camins en Sòl No Urbanitzable es classifiquen en:

- a. Xarxa bàsica local: comprèn els camins veïnals que comuniquen els diferents nuclis de població amb el nucli de Caldes i amb la xarxa supramunicipal, com a béns de domini públic.
- b. Xarxa viària primària: comprèn els camins veïnals, rurals o forestals que estructurin el territori municipal i els diferents veïnats com a béns de domini públic.
- c. Xarxa viària secundària: comprèn els camins rodats no principals en sòl no urbanitzable que enllacen els diferents camins de la xarxa primària, com a béns de domini públic.
- d. Xarxa viària terciària: comprèn tots els camins de la xarxa històrica o camins rurals tradicionals (camins carreters, camins de bast o de ferradura, camins ramaders), construïts originalment per al trànsit de persones, cavalleries i bestiar. Tots els camins rodats que no estiguin expressament declarats com a integrants de les altres categories, s'entendran inclosos en la xarxa viària terciària, de domini o ús públic.
- e. Servituds de pas públiques a favor de l'ajuntament: Drets de pas cap a l'administració pública i que graven una propietat privada.
- f. Senders: comprèn corriols i camins sobre propietats privades on s'ha admès l'ús per a vianants, cavalleries i bicicletes.



Títol: Pla Especial de Camins Municipals de Cades de Malavella Plànol: Classificació dels Camins Municipals	Llegenda: Xarxa Local Bàsica Servitut de Pas Municipals Senders Camins Primaris Camins Secundaris Camins Terciariis	Base cartogràfica: Institut Cartogràfic de Catalunya (ICC) Sistema de referència UTM ETRS 89 Base topogràfica escala 1/10.000	Escala: 1/13.000 Data: Setembre de 2014	Promotor:  AJUNTAMENT DE C. CALDES DE MALAVELLA	Autor del Projecte: L'Ambientòleg Marc Martínez i Comas Col. núm. 441 
--	---	---	--	---	--

IV. PLA D'ETAPES I ESTUDI ECONÒMIC

El present Pla Especial concreta el traçat dels camins de domini i ús públic del sòl no urbanitzable de Caldes de Malavella i proposa alguns canvis de traçat de camins que es detallen a continuació amb la seva valoració estimativa i previsió d'execució:

Nº	NOM CAMÍ	ACCIÓ	ML	PRESSUPOST	SEXENNI
13	Camí de Caulers Vell	Estassar	260	6.500 €	1r
11	Camí dels Aiguamoixos	Estassar	325	8.125 €	1r
3	Camí de Can Noguera a Can Llop	Reobertura	1021	76.575 €	1r
4	Camí del Pelegrí de Tossa (tram de Santa Seclina)	Reobertura	271	20.325 €	1r
14	Camí Vell de Tossa a Llagostera	Reobertura	1295	97.125 €	2n
15	Camí Vell de Caldes a Tossa	Reobertura	416	31.200 €	2n
32	Camí de Can Serra	Reobertura	132	9.900 €	2n
67	Variant del Camí de Vic a Tossa	Reobertura	88	6.600 €	2n
71	Camí Vell de Sant Andreu	Reobertura	467	35.025 €	2n
78	Camí de can Teixidor	Reobertura	558	41.850 €	2n
81	Camí del Bosc d'en Català	Reobertura	904	67.800 €	2n
82	Camí de la Barraca d'en Guilayn	Reobertura	323	24.225 €	2n
92	Camí de Can Mora	Reobertura	411	30.825 €	2n
93	Camí de Can Raset	Reobertura	311	23.325 €	2n
128	Camí Vell de Sant Sebastià	Reobertura	692	51.900 €	1r
19	Camí de can Travé	Reobertura	287	21.525 €	2n
31	Camí de Sant Iscle I	Reobertura	332	24.900 €	2n
31	Camí de Sant Iscle II	Reobertura	1363	102.225 €	2n
51	Camí de Can Masgrau	Reobertura	431	32.325 €	2n
22	Vial de Can Cabanyils	Construcció	407	40.700 €	2n
36	Can Xiberta	Arranjar	425	31.875 €	1r
124	Enllaç Camí Ral de Marina	Construcció	430	43.000 €	2n
40	Camí de Mas Andreu	Arranjar	235	17.625 €	1r
36	Can Xiberta	Construcció	435	43.500 €	1r
134	Camí del Tourist	Construcció	163	16.300 €	2n

V. INVENTARI

L'inventari elaborat per DV serveis tècnics que s'incorpora a aquest pla especial consta de la següent documentació:

- Memòria i fitxes.
- Annex documental (2 volums):
 - i. Planimetria amb les Minutes municipals de Caldes de Malavella, Cassà de la Selva, Riudellots de la Selva, Vilobí d'Onyar, Sant Andreu Salou, Sils i Vidreres dels anys 1924 a 1927.
 - ii. Actes de delimitació amb els municipis veïns de Cassà de la Selva, Llagostera, Riudellots de la Selva, Vilobí d'Onyar, Sant Andreu Salou, Sils, Vidreres i Tossa de Mar dels anys 1924 a 1927.
 - iii. Quaderns de camp dels atermenaments de la mateixa època.
- Cartografia:
 - i. 1. Plànol Informatiu dels camins històrics de Caldes de Malavella.
 - ii. 2.1 Plànol de esquemàtic dels camins municipals de Caldes de Malavella.
 - iii. 2.2 Plànol de camins municipals de Caldes de Malavella, sobre base topogràfica.
 - iv. 2.3 Plànol de camins municipals de Caldes de Malavella, sobre ortofotomapa.

Annex I : Valoració de les al·legacions al PE 2010

El present Informe d'al·legacions a l'aprovació inicial del Pla Especial aprovat pel Ple de l'Ajuntament en sessió plenària del dia 26 de juliol de 2010 fou redactat pels Serveis Tècnics municipals de l'Ajuntament de Caldes de Malavella amb col·laboració de DV - Serveis Tècnics S.L, al llarg del 2012., amb els següents continguts:

AL·LEGACIÓ n°1

- Identificació: Instància amb data 1 de setembre de 2010 i registre d'entrada 3798.
- Interessat: Joan Rieradevall Cornellà
- Camí/ns objecte d'al·legació: 091

- Exposició de motius:

En la instància d'al·legacions s'exposa que el camí catalogat amb el n°91 al Pla Especial de Camins és un camí privat. En la mateixa instància s'exposa gràficament quin és el camí públic que hauria de substituir al camí catalogat amb el n° 91.

- Documentació adjunta:

Plànol on es grafia el camí catalogat amb el n°91 i el camí públic que l'hauria de substituir.

Document emès per l'Ajuntament de Caldes de Malavella amb data 4/12/1973 i registre de sortida 538, on es comunica al senyor José Rieradevall que refaci el traçat del camí veïnal de Caldes de Malavella a Vilobí d'Onyar en el paratge de Franciac en la forma i situació que tenia anteriorment.

Instància amb data 29/01/1974 i registre d'entrada 57 on l'interessat exposa que la modificació del camí antic de Caldes a Vilobí es va realitzar per unificar dos camps de la seva propietat i per facilitar el pas dels usuaris. També exposa que la modificació es va fer amb el consentiment dels veïns i usuaris del camí.

Factura n°A-928 de Xavier Alsina S.A. amb data 30/11/1999, on es factura import per *arreglar camí de Franciac, entre el Mas Mora i Can Mataró*.

Escriptura de conveni entre els propietaris del Mas Mora i del Mas Cuní per modificar el traçat del camí esmentat entre els Masos.

- **Valoració:**

Es valora favorablement ja que l'estudi acurat dels camins ha demostrat que el camí que l'al·legant proposa és el camí veïnal històric de Can Gelada (assenyalat així en el plànol informatiu de camins històrics inclòs en l'inventari)

AL·LEGACIÓ n°2

- Identificació: Instància amb data 23 de setembre de 2010 i registre d'entrada 4067.
- Interessat: Carme Oliveras i Mallorquí
- Camí/ns objecte d'al·legació: 076

- Exposició de motius:

En la instància d'al·legacions s'exposa que el camí catalogat amb el n°76 al Pla Especial de Camins, en el tram que va de Ca l'Oliveras al camí de Franciac, no és de titularitat pública donat que només són camps de pas entre dos veïns. Exposa també que la part del camí n°76 que és de titularitat pública es va cedir a l'Ajuntament per facilitar el pas dels cotxes fins que no es fes l'avinguda Taronja.

- Documentació adjunta:

Informe de l'Arquitecte Assessor Municipal de Caldes de Malavella amb data 18/12/2006 on s'informa de l'existència d'un camí públic a tocar del límit nord del sòl urbà que uneix els carrers Lleida i Tarragona. Plànol on es grafia el tram del camí catalogat amb el nº76 objecte de la present al·legació.

- **Valoració:**

Tot i ser un camí històric (nº 08 del plànol de camins històrics), la seva manca d'ús fa que es valori favorablement en la part de sòl urbanitzable. En la part de sòl urbà, no és objecte del Pla Especial.

AL·LEGACIÓ nº3

- Identificació: Instància amb data 4 d'octubre de 2010 i registre d'entrada 4207.
- Interessat: Jordi, Rita, Rafael, Roser, Teresa, Margarita, Joan i Pere Cateura i Lladó
- Camí/ns objecte d'al·legació: 028, 029, 030

- Exposició de motius:

Camí catalogat amb el nº28 al Pla Especial de Camins, es demana que es consideri de titularitat pública només des del nucli de Caldes fins a Can Fasolé Nou, donat que l'any 1963 quan el propietari de Can Fasolé Nou va comprar la finca Can Déu es va crear el nou tram per unir les dues finques. No es fa esment del tram entre Can Déu i el camí catalogat amb el número 25.

Camí catalogat amb el nº29 al Pla Especial de Camins, es demana que es consideri de titularitat privada donat que les fites de propietat existents l'assenyalen com a propi. Segons els interessats aquest camí es va obri fa 25 anys per poder anar de Can Fasolé Nou als camps de Can Riera sense haver de passar pel nucli de Caldes.

Camí catalogat amb el nº30 al Pla Especial de Camins, es demana que es consideri de titularitat privada donat que el tram del camí de la finca 60 va ser fet pel masover de Cal Fasolé per anar als camps de la corresponent finca fa 40 anys, i que des de fa 25 anys aquest tram està anul·lat. També s'exposa que la resta del camí pertany a una finca (Cal Dentista) a la que s'accedeix pel camí de Sant Maurici.

- **Valoració:**

Camí 028: Tot i que apareix en el cadastre vigent consultant la documentació antiga es veu que el camí utilitzat era el de Sant Iscle i aquest només servia fins a Can Fasoler. Es valora favorablement.

Camí 029: Les fites de propietat no determinen la titularitat dels camins, en molts casos creuen camins públics encara que sigui per pocs metres. Aquest camí ja existia el 1957 amb un traçat molt similar a l'actual. Es considera molt important l'existència d'aquest camí si es treu de l'inventari el tram de Cal Fasoler a Can Vitó per tal de mantenir la continuïtat del 28 i no crear un perjudici a les propietats que es comuniquen a través d'ell, amb el conseqüent risc de tenir un cul de sac. S'ajuntarà al camí 028

Camí 030: Només apareix en documents cadastrals i no es creu que tingui cap funcionalitat des de fa molts anys. Les finques queden ben comunicades per altres camins. Es valora favorablement i es proposa eliminar aquest camí.

AL·LEGACIÓ nº4

- Identificació: Instància amb data 29 d'octubre de 2010 i registre d'entrada 4606.
- Interessat: Joaquim Pla-Giribert Casademunt
- Camí/ns objecte d'al·legació: 055

- Exposició de motius:

S'exposa que un tram d'aquest camí és particular de la finca i el tram públic es troba més cap a l'oest. La modificació no fa variar l'inici i el final d'aquest camí i a més fa el traçat més recte i comunica més bé el nucli de Caldes amb el veïnat l'Esclet de Cassà.

- Documentació adjunta:

Plànol de Google Maps amb la diferenciació del traçat que apareix al pla i el traçat que es proposa.

- Valoració:

El camí públic que consta en l'inventari és el grafiat en tota la documentació trobada i a més tot i ser una mica més llarg segueix la carena buscant sempre el camí més senzill i de fàcil manteniment. El camí proposat té una topografia molt més accidentada. No s'incorpora aquesta proposta tot i que es proposa reduir l'ample a 2 m.

AL·LEGACIÓ n°5

- Identificació: Instància amb data 22 de desembre de 2010 i registre d'entrada 5370.
- Interessat: Jordi Martínez Solés, Pau Martínez Solés
- Camí/ns objecte d'al·legació: 144 i 084

- Exposició de motius:

En la instància d'al·legacions esmentada anteriorment s'exposa que s'està disconforme en la obertura del camí 144, inexistent fins al moment, ja que significaria una altra divisió de la propietat que ja es troba dividida per la RENFE i pel camí públic de Caldes a Riudellots i Franciac. A més significaria la proliferació de deixalles al bosc, un altre pas de gent per robar fusta, a part de les molèsties del pas de gent. El camí queda mort al final de la propietat i només s'usa per anar als camps de darrera la casa i treure fusta o suro del bosc. Els avis Maria Mundet Peras i Josep Solés Busquets sempre havien dit que era privat. La mare, M^a Carmen Solés Mundet recorda que la seva àvia també ho deia i quan algú el volia utilitzar per anar a St. Andreu demanaven permís i passaven pels marges que hi ha a continuació del bosc, perquè el camí queda tallat. Han revisat els documents que disposen a casa seva i enlloc es fa referència a cap camí públic a banda del que va de Caldes a Riudellots i Franciac.

Es considera més prioritari arreglar els camins existents abans d'obrir-ne de nous, sobretot si no fa falta ja que St. Andreu està comunicat tant amb Caldes com Riudellots i Campllong per camins ja existents. El camí de Caldes a Riudellots i Franciac sovint presenta molts de sots i una gran quantitat de deixalles.

El camí 084 que va a Can Mau també és privat amb dret a pas pels veïns.

- **Valoració:**

Camí 144: Es tracta d'un camí que només apareixia en la minuta municipal de 1927 i del qual no hem pogut provar la titularitat de cap altre manera i, en conseqüència, no s'incorpora a l'Inventari, si bé, s'assenyala com a sender la traça del Projecte d'eliminació de passos a nivell elaborat per ADIF.

Camí 084: Es tracta d'un camí que apareix en nombrosos documents tot i que a vegades surt com a públic el que ve de Can Mesquita. Es considera que és un camí important a l'hora d'articular el territori ja que comunicava l'antic camí de Girona amb el de Franciac i més enllà amb la carretera tot i que en aquests moments no s'utilitza pel trànsit de vehicles ja que va quedar tallat per el FFCC i es dona la volta per Can Solà o per can Xandri. Es proposa mantenir-lo com d'ús públic, tot reduint l'amplada a 2m.

AL·LEGACIÓ n°6 i n° 10

- Identificació: Instància amb data 29 d'octubre de 2010 i registre d'entrada 4606.
- Identificació: Instància amb data 9 de febrer de 2011 i registre d'entrada 490.
- Interessat: Montserrat Calm Soler
- Camí/ns objecte d'al·legació: 054

-

- Exposició de motius:

En la instància d'al·legacions esmentada anteriorment s'exposa que el camí de Can Pujades és un antic accés als boscos de Can Xifra però mai ha tingut continuïtat a Can Pujades i per tant és privat. El traçat que es dibuixa al plànol és impossible a causa del relleu. Els accessos a Can Pujades sempre han estat des de la ctra. de Llagostera o directament des del camí de St. Andreu. Es demana que el tram de camí que arriba a Can Xifra consti com a privat i que desaparegui el tram que connecta amb Can Pujades per no haver existit mai. També s'exposa que el camí núm. 054 de l'inventari, considerat de domini públic, es tracta d'un camí en part particular i en part inexistent. Cap dels signants han tingut coneixement de que hagi existit l'esmentat camí, ni que cap de les seves parts s'hagi utilitzat per a un ús públic. El cadastre marca un petit tram com a públic connectat al camí 048 de l'inventari, i que si té aquesta denominació es deu a un error. Això pot haver induït a grafiar tot el traçat. En informe tècnic adjunt es descriu el traçat senyalat en l'inventari. Es demana que s'exclouï el camí 054 de l'inventari de camins per tractar-se d'un camí particular en els dos extrems i inexistent en la part central.

- Documentació adjunta:

Informe tècnic per a l'al·legació a l'inventari de camins de Caldes de Malavella, realitzat per Ricard Grabulosa Solà, Enginyer Tècnic Forestal, Col·legiat núm. 153. Inclou foto aèria amb els trams del camí. Aquest informe diu que el traçat que està grafiat a l'inventari està format per alguns camins de desembosc i enllaçats en un tram on el vial és inexistent:

Tram 1: Camí de desembosc i d'accés als camps dins la propietat de mas Xifre. És de titularitat privada segons els al·legants. La seva amplada és de 2,5 – 3 m.

Tram 2: Segons el grafiat passa a tocar de can Xifre i travessa el camí d'accés a Can Pujades i és inexistent i segons els al·legants on ha existit mai. S'observa un marge amb arbrat dens que hauria de travessar el camí esmentat i per l'edat de les plantes sembla poc probable que hi hagués hagut un vial.

Tram 3: Camí de desembosc i d'accés als camps que segons els al·legants és particular. La seva amplada és de 2,5 – 3 m.

Tram 4: Camí de desembosc i d'accés als camps que en part es troba assenyalat com a públic pel cadastre. Segons els al·legants és particular i el tram assenyalat com a públic ha de ser un error del Cadastre. La seva amplada és de 2,5 – 3 m.

- **Valoració:**

Es tracta de l'antic camí de Llagostera que seguia la carena fins el Mas Andreu i Can Gascons un cop creuada la Benaula pel lloc anomenat l'Empedrat. Es tracta d'un camí que, al tenir la carretera tant a aprop ha anat perdent el seu ús i se n'han anat llaurant algunes parts Es proposa eliminar-lo de l'Inventari

AL·LEGACIÓ nº7

- Identificació: Instància amb data 28 de gener de 2011 i registre d'entrada 00336.
- Interessat: Joaquín Canals Monte
- Camí/ns objecte d'al·legació: 020, 022, SP01

- Exposició de motius: En la instància d'al·legacions esmentada anteriorment s'exposa que:

1. De caràcter general:

L'art. 3.1 del RD 1372/1986, de 13 de juny, que aprovà el Reglament de Béns de les Entitats Locals, com a béns d'ús públic els camins d'aprofitament o utilització generals, la conservació i policia dels quals siguin competència de l'entitat local.

La gran majoria de camins de l'inventari recorren per finques privades i, malgrat que en alguns casos puguin servir per donar accés a altres propietats, no tenen un aprofitament o utilització generals ni han estat mai objecte de conservació i policia per part de l'Ajuntament.

A la memòria del Pla Especial es posa de manifest que l'ús que hom fa d'un camí particular no el converteix en públic i el simple trànsit de veïns no comporta usucapió. Perquè un camí privat sigui usucapit i esdevingui públic ha de concórrer un ús públic, pacífic i ininterromput durant un període de trenta anys i la participació activa de l'Administració en el procés a través de l'exercici de llurs funcions de conservació i policia dels camins, atès que només pot usucapir el titular del dret, i en el cas dels camins públics aquest és l'Administració. Es confonen els passos tolerats per raons de bon veïnatge o servituds en benefici d'una finca vers una altra amb el que és un camí públic, per la qual cosa l'inventari aprovat inicialment ha de ser revisat per ajustar-lo a allò que és estrictament objecte de domini públic.

Aquest afany comporta perilloses conseqüències, ja que hi ha poca capacitat pressupostària per dur a terme la conservació i policia dels 196.662 metres de longitud total de la xarxa inventariada.

Tribunal Superior de Justícia de Castilla La Mancha (sentència de 30/11/2001, secció Primera de la Sala del Contenciós-Administratiu): declarà la nul·litat de ple dret del procediment per a l'aprovació de l'inventari de camins públics municipal i de l'ordenança municipal, ja que els camins no tenien la qualificació de béns de domini públic, ni s'havia acreditat l'existència d'expedient qualificatori a aquests efectes (art. 8 RBEL, en relació a l'art. 271 de la LEC). Conclusió: no es pot realitzar un inventari de camins públics per justificar l'aprovació de l'ordenança sense que quedi acreditada la demanialitat dels camins segons la normativa aplicable (art. 17 i ss. RBEL).

Tribunal Superior de Justícia de Castilla y León (sentència de 22/05/2003): La titularitat pública dels camins no ve determinada per l'art. 3 de RBEL si no consta títol de propietat, certificat del Reg. de la Propietat, haver-se practicat informació possessòria o actes de reconeixement referents a la possessió en favor de l'entitat local del bé que es vol inventariar.

La protecció dels béns de les entitats locals pressuposa la determinació dels béns que integren el seu patrimoni, la qual cosa es produeix per la via de la investigació, delimitació, inventari i inscripció al Registre de la Propietat. Aquesta facultat prèvia d'investigació constitueix una prerrogativa de l'Administració que està sotmesa a un procediment minuciosament reglat (impuls, estudi previ, acord d'iniciació, publicació, trasllat i notificació, fase d'al·legacions, període de prova, valoració de la prova, noves al·legacions i informe del Secretari) i al control judicial, tant de la jurisdicció ordinària com de la contenciosa-administrativa (arts. 44 a 55 RBEL).

Atès que en la majoria de camins inventariats no consta la titularitat municipal i en el millor dels supòsits es pressuposa, es conclou que cal una profunda revisió de l'inventari per adaptar-lo a la realitat dels camins públics del municipi, la titularitat dels quals sigui indiscutible, en atenció a que concorrin aquests tres requisits:

Constin fonts documentals i històriques de la seva existència (el Tribunal Suprem, en la seva sentència de 05/07/1991 exigeix "prova completa" que esdevé necessària perquè per l'Administració municipal s'acrediti la possessió i l'ús públic.

L'Ajuntament hagi vingut realitzant la seva conservació i policia.

Presentació per part de l'Administració dels documents acreditatius de la possessió (art. 71.2 RBEL), ja que quan s'invoça la prescripció immemorial, no n'hi ha prou esmentant la seva existència, llevat de quan es tracti de repel·lir usurpacions recents.

Cal que, en tots els supòsits en què es negui per part dels propietaris de les finques per on discorre algun camí dels inventariats on no consti de manera indubitada dita condició de camí públic, es determini prèviament per part de la jurisdicció civil l'autèntica naturalesa del camí, ja sigui de propietat privada o particular o de domini públic, però el que en cap cas es pot fer és inventariar tots els camins o senders existents al municipi, pressuposant la seva condició de públics.

Les amplades que es fixen a les fitxes de l'inventari, en la majoria de supòsits no existeix cap prova de les mateixes, doncs hi ha trams del camí en què aquests varien, d'altres on no són practicables, etc. per la qual cosa caldrà prèviament delimitar-los, segons es preveu al RBEL.

2. De caràcter particular:

Com a copropietari de la finca Mas Caldes posa en manifest que hi recorren els camins 020 (antic camí de Girona a Tossa), 022 (camí del Sot de la Dona Morta) i SP01 (Pou de Can Caldes).

2.1 El camí 020 és l'únic que té la consideració de públic com es desprèn de l'escriptura de segregació, permuta, agregació i constitució de servitud atorgada el 25/10/02 entre l'Ajuntament, qui subscriu i la seva esposa a la Notaria del Sr. Emilio González Bou, protocol núm. 1223. Sobta que a l'apartat d'observacions de la fitxa es digui que no es disposa de tota la informació per comprovar que els desviaments fets cap al límit de les finques s'hagin realitzat segons llei, quan l'Ajuntament té coneixement de l'escriptura esmentada.

2.2 Pel que fa el camí 022 es nega la condició de camí de domini públic ja que es tracta d'un sender per al desenvolupament d'activitats relacionades amb l'explotació forestal de la finca Can Caldes per on discorre i no ha tingut mai, ni la té ara, connexió amb cap camí públic. Ens trobem en l'exclusió referida a l'art. 3.1 lletra c de la normativa del Pla Especial que exclou de la xarxa viària municipal els camins construïts pels particulars a l'interior de les seves finques com a elements auxiliars o complementaris de les seves activitats específiques. L'acreditació de la naturalesa del camí es fonamenta en el Cadastre vigent, el Cadastre d'implementació i el mapa topogràfic nacional d'Espanya, no tenint cap d'aquests documents suficient virtualitat per provar-ho. La pròpia memòria del Pla Especial recull que la informació cadastral no és suficient per demostrar la condició de domini públic dels camins, i el mateix es pot dir d'un mapa topogràfic que recull l'existència sobre el territori d'un camí, però no n'acredita la seva naturalesa. En el títol de propietat del Mas Caldes no existeix cap referència a l'esmentat camí, ni és accessible des del camí 018 ni el 020. Tampoc justifica la consideració de camí públic el fet que discorri una conducció d'aigua de l'empresa Rec Madral, ja que aqueta no té cap autorització i és il·legal. Finalment, el seu traçat no justifica la seva existència, ja que paral·lelament hi ha un tram del camí 018 que connecta amb el 020 que en pot fer les funcions, estalviant-ne part del seu recorregut i amb un menor impacte sobre el territori.

2.3 Respecte al camí SP01, el seu traçat es deriva de l'escriptura de segregació, permuta, agregació i constitució de servitud atorgada el 25/10/02 entre l'Ajuntament, qui subscriu i la seva esposa a la Notaria del sr. Emilio González Bou, protocol núm. 1223, formalitzada arran de la sessió ordinària del Ple de l'Ajuntament de 25/06/02. De l'escriptura i del plànol adjuntat i signat resta acreditat que la servitud constituïda és per donar accés en el seu tram final on hi ha el pou i la caseta que formen part de la xarxa d'abastament d'aigua potable de la població. Com es desprèn de la llegenda del plànol i del projecte tècnic redactat per EINGEST SL, el tram que va del pou i connecta amb el camí públic traslladat va quedat desafectat a l'ús públic. El tram perpendicular dibuixat que connecta el pou amb el camí 020 no forma part de la servitud en tractar-se d'un pas esporàdic entre els camps de conreu de la finca, actualment inexistent. El traçat objecte de la servitud el conforme de manera inequívoca el conveni formalitzat amb l'Ajuntament en data 01/06/10 i que tenia per objecte la caseta-armari per a la instal·lació del quadre de control i pas d'una línia de baixa tensió de 400 V soterrada seguint la traça de la canonada d'impulsió existent per resoldre els problemes d'abastament d'aigua a la urb. Can Carbonell. Es va annexar al conveni un plànol elaborat pels serveis tècnics municipals de l'Ajuntament on figura grafiat de color groc el traçat de la servitud que finalitza en arribar al pou.

Per finalitzar, se sol·licita que s'adapti el Pla Especial de Camins d'acord al contingut de l'al·legació primera de caràcter general i se suprimeixin de l'inventari de camins els que passen per la finca de la propietat de qui subscriu, en els termes indicats a l'al·legació segona de caràcter particular.

- Documentació adjunta:

Declaracions jurades Juan Aulet, Joaquim Vilà i Amadeo Hernández dient que el camí 022 no ha estat mai un camí de domini públic, ni històric, patrimonial o d'ús públic, ja que únicament ha fet funcions de corriol per desenvolupar activitats inherents a l'explotació forestal de la finca Can Caldes per on discorre, sense que hagi tingut mai connexió amb cap camí públic.

Plànol del projecte tècnic redactat per EINGEST SL i titular "Projecte de camí públic de Girona a Santa Ceclina dins el terme municipal de Caldes de Malavella en un tram de 1361.22 mts a l'interior de la finca de Can Caldes, Veïnat de Dalt".

Plànol on es grafia de color vermell el tram perpendicular que connecta el pou amb el camí 020.

Conveni d'ús autoritzat pels srs. Joaquim Canals Monte i Maria del Rocío García Labadie a favor de l'Ajuntament de Caldes de Malavella.

- **Valoració:**

Respecte l'al·legació de caràcter general, cal dir que l'objectiu d'aquest treball és només els camins públics de Caldes de Malavella. Tots aquells als quals no s'ha pogut demostrar la seva titularitat pública s'han marcat com a senders o Servituds de pas amb l'únic objectiu de tenir un inventari dels camins que s'utilitzen, no de determinar la seva titularitat. Les amplades que es fixen en les fitxes de l'inventari són sempre amplades màximes i en cap cas volen determinar l'amplada de cada camí en tot el seu recorregut. L'amplada dels esmentats camins varia molt en funció de cada tram i només es pot determinar sobre el terreny i per a cada cas en concret.

Respecte les al·legacions dels camins, 020, 022 i SP01 , es proposa incorporar-les a l'Inventari.

AL·LEGACIÓ n°8

- Identificació: Instància amb data 3 de febrer de 2011 i registre d'entrada 00390.
- Interessat: Joaquim Pla-Giribert Casademunt
- Camí/ns objecte d'al·legació: 051

- Exposició de motius:

En la instància d'al·legacions esmentada anteriorment s'exposa que el tram del camí 051 que consta com absent és degut que fa uns 50 anys es va arribar a un acord pel qual se substituïa aquest tram de camí absent pel camí que passa per davant dels masos de Can Maimí i de Can Gelabert (en l'inventari camí terciari 053), mitjançant la sessió gratuïta. Que el camí 051 fa molt de temps que no hi passa ningú i que no és necessari pel municipi. Per anar del poble de Caldes al barri d'Esclet o a Llagostera pel veïnat de Dalt es pot passar perfectament per altres camins alternatius o pel mateix camí 053. A més, la reobertura de nous camins agreujarà el problema de pas de motos de cros, quads i tot terrenys, ja que tindran més circuits per realitzar. Es demana que se suprimeixi el camí 051 del Pla de Camins.

- **Valoració:**

El camí que es va desviar va ser el 053 que antigament de Can Gelabert anava directament a la Casa nova d'en Gelabert i llavors es va fer passar per Can Maimí. El 051 és un camí que dona una continuïtat als camins de la zona de la Sureda per enllaçar-los amb el Veïnat d'Esclet i que per tant té importància per l'estructuració de l'espai i per activitats lúdiques, reconegut ara amb el nou projecte de Via Verda. Es reconeix el seu ús públic, tot reduint l'amplada a 2m.

AL·LEGACIÓ n°9

- Identificació: Instància amb data 3 de febrer de 2011 i registre d'entrada 402.
- Interessat: Consultores Tècnics 3000 S.A.
- Camí/ns objecte d'al·legació: 040, 036.

- Exposició de motius:

L'al·legant és propietària de les finques rústiques 30 G (Reg. Propietat Sta. Coloma de Farners, Tom 2365, llibre 113 foli 172) i 4825 (Reg. Propietat Sta. Coloma de Farners, Tom 2268, llibre 105, foli 1). Segons la descripció de les finques a les Escripcions de compra, no consta que cap de les dues estigui travessada per cap camí, sinó que la 4825 linda pel Nord amb "Carretera" i la 30 G també pel nord amb la mateixa "Carretera".

En el Pla Especial de Camins es pretén inventariar com a camins públics els següents:

040, camí de Mas Andreu: Ningú pot mantenir el caràcter públic del camí, ja que ni la pròpia fitxa de l'inventari manté que sigui històric, ni de domini públic, ni de naturalesa patrimonial, sinó que es limita a assenyalar (equivocadament) que és un camí d'ús públic.

Es tracta del camí públic de Caldes a Llagostera, de caràcter històric, en l'inventari no apareix grafiat el tram que del Mas Andreu duia al camí de Girona a Tossa per darrera la cas de l'Orri, paral·lel a la carretera actual.

Veient una fotografia aèria del tram situat a l'interior de les propietats esmentades per on es pretén que discorri el camí es pot comprovar que no hi ha camí preexistent. Ni tan sols figura grafiat ni qualificat com a camí públic de la xarxa secundària segons el PGOU de Caldes. En la realitat física, no existeixen a les finques esmentades traces de la preexistència de cap camí pel traçat que diu el Pla Especial, segons acta notarial.

El camí era existent i utilitzat fins a la recent compravenda de la finca en que es va inutilitzar. El camí apareix ben clarament en les fotografies aèries antigues.

Tampoc apareix grafiat al cadastre ni al Mapa Topogràfic Nacional de España (366) segons pròpia fitxa de l'inventari. Els punts on hauria d'iniciar-se i acabar el pretès camí, en el tram que afectaria la finca de que subscriu, són punts privats:

Pel costat Oest, començaria formant una perpendicular amb el camí 036, sense continuïtat preexistent ni projectada cap a l'Oest, essent el camí 036 un camí amb un començament, traçat i final totalment diferenciat del 040.

El costat Est, el camí també comença formant una perpendicular amb el camí 039, essent aquest un camí amb un començament, traçat i final totalment diferenciat del 040. Fins i tot en la continuïtat cap a l'Oest prevista al Pla del 040, ja fora de la finca del que subscriu, el final del camí mor al centre del bosc de Can Gascons.

Només preexisteix camí 040 des del 039 cap a l'Est (Can Gascons), fora del linde de la finca de qui subscriu, fet que fa inadmissible que es pretengui ara configurar una prolongació cap a l'Oest de tal camí sobre la finca del qui subscriu fins arribar al 036, sense expropiació.

El fet que la resta del 040, a partir del 039 cap a Can Gascons, no porti a cap altre lloc que al bosc esmentat (i mitjançant camí que comunica la carretera amb la casa de tal heretat), demostra que la resta cap a l'Est sí preexistent del 040 tampoc és ni ha sigut mai cap camí públic, sinó un camí particular de Can Gascons. Més ben dit, una via privada d'accés particular a la casa de Can Gascons.

El camí té continuïtat des de Caldes fins a Llagostera ja que es tracta del camí històric que unia aquestes dues poblacions fins a la construcció de la carretera a principis del segle XX.

És especialment aplicable a aquest cas concret el criteri establert per la Sentència del JCA 2 de Càceres de 21/02/2007 (rec 95/2006) recollida per la Revista Jurídica La Ley 312292/07 en els següents termes: "Estaríamos ante un supuesto camino público que discurre únicamente por una finca privada y que va a morir a un camino privado, lo que pone en cuestión la utilidad pública del mismo. Entendemos que no concurre la justificación mínima que debe exigirse a la administración a la hora de incluir un bien en el catálogo administrativo de caminos públicos con el carácter de dominio o uso público, razón por la cual debemos estimar y estimamos la petición contenida en el suplico de la demanda, en el sentido de revocar la resolución recurrida en lo que se refiere a la inclusión en el Catálogo de Caminos públicos del Ayuntamiento".

036, Camí de Can Xiberta: Ni la pròpia fitxa de l'inventari manté que sigui ni històric, ni de naturalesa patrimonial, ni d'ús públic, sinó que es limita a assenyalar (equivocadament) que és un camí de domini

públic sense justificar-ho. El propi camí que es pretén crear sense expropiació sota la referència 036 ja indica el seu caràcter no públic, ja que és obvi que Can Xiberta és una propietat particular, fins al punt que quan aquest arriba al lindar de la finca de Can Xiberta, precisament a la intersecció amb el camí 020, hi ha un cademat pel qual el seu propietari a partir d'aquell punt, controla l'accés a la seva propietat, i n'exerceix les facultats dominicals.

El nom del camí només és per identificar-lo en cap cas prova la titularitat de res. A més el fet que un propietari barri el pas o malmeti un camí no vol dir que aquest no sigui públic ja que aquest Ajuntament disposa de requeriments al respecte.

El fet de que el propietari de Can Xiberta obtingui o no la tolerància del propietari de Ca l'Orri i del Mas Andreu per passar per dintre la seva propietat, és absolutament intranscendent, i mai podria servir per convertir un camí privat interior d'aquestes últimes finques en un camí públic. A més el camí ni tan sols figura grafat ni per tant qualificat com a públic de la xarxa secundària segons el PGOU de Caldes, i el traçat històric d'aquest camí no era ni tan sols l'actual a partir del gir de 90° cap a l'oest que baixant des de la carretera fa actualment, doncs fins no fa gaires anys continuava travessant el bosc com encara es veu en fotografies aèries; fou tallat pel propietari de Can Caldes en exercici de les seves facultats dominicals, quina cosa també en demostra el caràcter privat.

El camí que passava pel mig del bosc i que fou tallat en el seu moment segurament era privat i s'utilitzava com a variant d'aquest camí que ens ocupa. En tot cas en les fotografies aèries antigues es pot apreciar la traça dels dos camins amb una traça molt semblant a l'actual.

Es conclou que aquest gir de 90° i la traça a través del bosc del pantà del Mas Andreu demostren que a partir del punt on es produeix el gir, el camí que discorre cap a Can Xiberta ja és un altre camí, el traçat regular del qual continuava per l'est cap a Can Gasconell i Can Gascons, segons s'aprecia a les fotos aèries i a la realitat física, vadejant la Riera Benaula. Doncs quan un camí té prolongació en línia recta, s'ha d'entendre que els camins que el travessen en perpendicular, no són el mateix camí, sinó altres camins. En conclusió, és indiscutible que el camí 036 és el pas exclusiu privat que permet accedir a la casa del Mas Andreu des de la carretera, i el pas exclusiu privat que permet als estadants de la casa accedir per explotar els camps del Mas Andreu situats al sud de la casa, segons es veu a les foto aèries. En tot cas aquest camí no aconsegueix cap dels supòsits enunciats al "Costumari Català": no és un camí ral, no és un camí veïnal perquè no comunica dues poblacions, no segueix el jaç d'un riu, riera o canal públic i tampoc condueix cap a església, cementiri, font pública ni cap altre indret públic.

Es considera que si que es tracta d'un camí veïnal ja que és el camí que articulava totes les cases del sector sud del veïnat de Dalt (Can Figueres, Can Mir (II), Can Xiberta (II) i Can Caldes) i les permetia accedir a Caldes o a Llagostera enllaçant amb l'Antic Camí de Llagostera a Can Roig i al Mas Andreu.

020, antic camí de Girona cap a Tossa (Camí de l'Orri a Sta. Ceclina): No es discuteix el seu caràcter públic, com no es discuteix el mateix caràcter del 039. En el camí 020 concorren circumstàncies que en proven el caràcter públic (en els anteriors, no): Inici i destí en llocs públics o formen un continu que comunica carretera amb vila, o formen partió entre finques, o estan registrades al cadastre o a l'inventari, o estan reflectits al PGOU, presenten traça reconeixible com a tal tant a la realitat física com a les fotografies aèries. La comprovació cartogràfica fa palès que els camins 020 i 039, amb naixement a carretera i final a llocs públics, per cap raó d'interès públic hagin existit mai uns camins transversals que connectarien travessant en diagonal la finca de qui subscriu, quan a més ja tenen o poden tenir connexió més al sud, sense malmetre cap propietat particular.

Fora dels camins rals, dels que segueixen llera de riu o riera, i dels camins que portaven a llocs públics, salvant els abans anomenats camins (no rodats), millor dit corriols de sagrament, la terra en la seva ordenació històrica estava consagrada a la explotació agrícola i ramadera en règim de propietat privada, i per tant els camins que no eren de cap de les categories esmentades, o bé eren vies de servei agrícola per arribar el propietari al seu camp, o per accedir des del camí ral a l'habitatge: és a dir, provades (si de cas amb servitud privada per algun veí). Tots aquests camins privats són preexistents al modern dret administratiu, i per tant no es pot pretendre convertir camins històricament privats en públics sense expropiació o declaració jurisdiccional civil de usucapió.

Dóna servei a tot un seguit de masos i no només a una sola finca, permeten l'accés a tot un veïnat a la carretera que comunica Caldes amb Llagostera i antigament al camí històric que realitzava aquestes mateixes funcions.

Pel que fa a les fonts documentals en que es pretén fomentar el Pla Especial, són inservibles als efectes de demostrar la titularitat pública de camins, ja que:

La Minuta Municipal, zona 2 (1927): No prova que els camins que hi consten són de titularitat pública o privada, només són representacions gràfiques de la superfície del terreny estudiat. En qualsevol cas, el camí de Can Xiberta no tenia l'any 1927 el traçat que ara es dibuixa i es pretén de domini públic.

A més, la informació dels mapes realitzats per l'exèrcit són documents tàctics pel coneixement del terreny, a fi i efecte de planejament militar o desplegament d'estratègies militars.

Un cop comprovat el traçat amb els documents antics s'aprecien molt poques diferències amb el traçat actual. Els mapes de la minuta municipal foren realitzats per l'exèrcit paral·lelament al procés de delimitació dels municipis i com a complement a les actes firmades entre Ajuntaments, no en finalitat militar.

Mapa Topográfico Nacional de España: És possible que apareguin dibuixats camins, però hi apareixen tant els públics com els privats, els senders, les pistes forestals, etc. Però en cap cas pot ser font per determinar la titularitat de cap camí.

Ruta de la Benaula: és inadmissible que rutes d'oci dissenyades i editades per centres excursionistes o similars en els darrers deu anys es puguin invocar com a font documental per a determinar la titularitat d'un camí.

De forma aïllada cada un d'aquests documents no prova la titularitat pública ni privada d'aquest camí però junt amb d'altres proves ens ajuden a determinar-la. En aquest cas és significatiu la utilització d'aquest camí com a a límit de polígon del cadastre de Rústica des de la seva implantació. Només s'utilitza de límit de polígon elements públics com cursos d'aigua a camins públics.

Fonaments legals: es resumeixen els aspectes clau de l'al·legació:

[...]Segons el Costumari Català, el camí de sagraments no és un veritable camí públic, ans una servitud de pas privada, atès que desapareix quan la casa on condueix és inhabitable i que el camí (sols) és públic per a tots aquells que tenen motiu per anar a la casa on mena, i per a ningú més.

Els camins que no són públics pertanyen als particulars, és a dir, al propietari del terreny que conté el camí en qüestió. Els camins són essencialment vials construïts pels particulars a l'interior de les finques de la seva propietat com a elements auxiliars o complementaris de llurs activitats específiques [...]

No es tracta d'un camí a l'interior d'una finca sinó que creua 6 propietats diferents articulant tot un veïnat de cases disseminades.

El Cadastre de Rústica, tot i recollir un bon nombre de camins, no és un inventari [...]. El cadastre pot demostrar l'existència d'un camí però no és prova de titularitat pública, com recullen diverses sentències judicials [...].

L'ús que hom fa d'un camí particular simplement per tolerància del propietari no el converteix en públic (art. 531-24 CCC: La mera detenció no permet l'usucapió). A més el simple trànsit de veïns no comporta usucapió. Només pot usucapir el titular del dret, i en el cas dels camins públics és l'administració, no els veïns. Per tal que un camí sigui usucapit i esdevingui públic han de concórrer necessàriament l'ús públic en el sentit exigít per la normativa civil (art. 531-24 CCC) i la participació activa de l'administració en el procés a través de l'exercici de llurs funcions de conservació i policia dels camins.

Tot el que procedeix és extractat de la pròpia memòria del Pla Especial contra el que s'al·lega, i demostra el just dret del que subscriu i la falta de dret de l'Ajuntament de Caldes per pretendre que els camins esmentats es considerin públics i s'inclouin al Pla.

Dret històric. Es transcriu una publicació de J. Pella i Forgas, citat a la memòria del Pla especial contra el que s'al·lega, a Derecho Civil de Cataluña, Ed. Vela, Barcelona 1943 [...]

Es transcriu una cita de F. Garrido Falla, "Sobre el regimen del dominio público" a "Problemática de la ciencia del derecho", Bosch, 1962 (pàgs. 337 i següents): "[...] el puro hecho de que la Administración realice un inventario de sus bienes es una actuación de tipo interno que ni modifica la naturaleza jurídica de los bienes inventariados, ni produce consecuencias respecto a terceros".

Es transcriu una Sentencia JCA 2 de Cáceres de 08/06/2007 (rec 410/06) recollida a la Revista Jurídica La Ley 312369/07: "[...] el Inventario Municipal es un mero registro administrativo que, por sí solo, ni prueba, ni crea, ni constituye derecho alguno a favor de la Corporación, siendo más bien un libro que sirve, respecto de sus bienes, de recordatorio constante para que la Corporación ejercite oportunamente las facultades que le corresponden [...]."

Es transcriu una Sentencia TSJ Castilla y León de Burgos, sala CA sec 1ª, de 05/09/2008 (rec 74/08): "[...] La primera de las condiciones es, justamente, que el bien objeto de la recuperación no sólo esté previamente identificado sino que haya tenido siendo poseído, de hecho, por la Administración municipal en circunstancias tales que resulte acreditado su previo uso público, esto es, su afectación real al concreto destino que justifica la inclusión de dicho bien en el dominio público [...]."

La memòria del Pla Especial cita els articles 41, 42, 62, 181 i 188 de les normes urbanístiques del PGOU vigent i el plànol 1.3. El Planejament general vigent reconeix l'existència de determinats camins rurals però no en determina en cap cas la seva titularitat. La mateixa memòria fa referència al POUM de l'any 2010, però cal significar que aquest no és vigent, en tant que no ha estat objecte de publicació.

S'ha tingut en compte, i, per això, s'ha tornat a tramitar el Pla Especial, un cop entrat en vigor el nou POUM.

L'art. 33 de la Constitució Espanyola estableix que ningú pot ser privat dels seus béns i drets sinó per causa justificada d'utilitat pública o interès social, mitjançant la corresponent indemnització i de conformitat amb el que disposen les lleis. Un camí privat és un camí construït per un particular dins la finca de la seva propietat i que serveix a les necessitats específiques de la finca (accés a habitatge i superfície d'explotació com ara camps o boscos). Els camins privats són camins de servei, que un camí travessi diferents propietats no és proa de titularitat pública. Posteriorment es torna a citar el Costumari Català: "[...]". El sòl dels camins privats és privat, i només l'existència d'una servitud de pas atorga dret a passar-hi. Els propietaris tenen el dret legal a tancar llurs finques, i això implica també que es poden tancar els camins de la seva propietat i

barrar el pas als vianants. El camí de Can Xiberta és un camí privat construït per particulars i que només té la finalitat de donar accés a la pròpia finca, al Mas Caldes, al Mas Mir i al Mas Figuera.

Es tractava d'un camí veïnal que articulava tot un veïnat i, per tant, un bé de domini públic que gaudeix de protecció jurídica com a tal.

Improcedència de determinar la titularitat dels camins mitjançant un inventari que consta com annex en un Pla Especial urbanístic. Es resumeixen els aspectes claus de l'al·legació:

[...] L'art. 67.1 a) del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme s'invoça en la memòria com a habilitant per a la redacció del pla especial. Aquest precepte fa referència explícita a que la finalitat sigui, pel que fa a aquest cas, "per a la protecció addicional de les vies de comunicació", en cap cas es pot aprofitar aquesta finalitat del tot legítima perquè el Pla Especial en forma d'annex introdueixi i sotmeti a aprovació un inventari de camins determinant la seva titularitat pública, sense acreditar-la degudament ni elaborar un expedient d'investigació i contradictori tal i com determinen el RD 1372/1986, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de patrimoni dels ens locals com el Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals de Catalunya. [...]. L'Ajuntament de Caldes de Malavella, no va realitzar cap de les actuacions legalment previstes en el seu moment (2001) ni en l'actualitat per a determinar la titularitat dels camins que inclou l'inventari com a annex al Pla Especial.

Art. 22.1 TRLMRL imposta l'obligació dels ens locals a portar un inventari dels seus béns, el qual ha de comprendre els béns de domini públic i els patrimonials, els drets i els valors immobiliaris. A aquests efectes la memòria del Pla Especial determina que en compliment de citat precepte cal que l'ens local inventariï tots els camins de titularitat pública municipal. Això comporta, a sensu contrario, que els camins que consten a l'annex del Pla Especial fins a la data de la seva redacció no consten en l'inventari municipal, motiu pel qual en les respectives fitxes, i en el cas del camí de Can Xiberta, no s'assenyala aquests com a font documental per determinar-ne el domini públic. No consta tampoc un inventari de camins realitzat pel Consell Comarcal de la Selva en compliment de l'art. 11.3 de la Llei 9/1995 de regulació de l'accés motoritzat al medi natural i article 11.2 del Decret 1667/1998, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural. La única referència que s'ha pogut comprovar és en la redacció de l'Agenda 21 en relació a la connectivitat en el plànol elaborat no hi consta el camí de Can Xiberta, i dels grafiats no se'n determina la seva titularitat.

Finalment, es demana que tingui per formulades al·legacions contra el Pla Especial de Camins en Sòl No Urbanitzable de Caldes de Malavella, i estimant les mateixes modifiqui el text del dit instrument urbanístic aprovat inicialment en el sentit d'excloure de la xarxa de camins considerats públics el 040 en el tram (inexistent entre el 036 i el 039), i el 036 en el tram entre la carretera i la corba situada sota del Pantà de Mas Andreu.

- Documentació adjunta:

Esriptures de compra de les propietats esmentades en l'al·legació.

Fotografia aèria de la finca Mas Andreu

Acta de requeriment i presència

- **Valoració:**

En l'exposició de motius, s'han incorporat comentaris en cursiva intercalats en el text. La valoració global és que el camí 039 en l'actual document no hi consta ja que pertany al municipi de Llagostera, i que el 36 i el 40 són d'ús públic d'acord als comentaris anteriors, els nous traçats modificats recentment i a les fitxes incloses en l'inventari.

AL·LEGACIÓ n°11

- Identificació: Instància amb data 12 de febrer de 2011 i registre d'entrada 550.
- Interessat: Juli Bassets Sanchez
- Camí/ns objecte d'al·legació: 036.
- Exposició de motius:

En la instància d'al·legacions esmentada anteriorment s'exposa que:

El qui subscriu és propietari de la finca, classificada com a sòl no urbanitzable, coneguda com a Can Xiberta [...]. L'article 12 DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme (TRLU) reconeix l'acció pública de qualsevol ciutadà o ciutadana per exigir el compliment de la legislació i el planejament urbanístics.

Improcedència de determinar que el camí de Can Xiberta és un camí de domini públic: El traçat del camí descrit al Pla Especial (036) és existent, però sobre la seva descripció cal puntualitzar que el seu inici és al mig del Bosc de Can Roig i per tant no s'inicia a cap lloc en concret (si es fa el camí en sentit contrari podem dir que no arriba enlloc).

Aquest camí comença a l'interior de Can Roig en el punt on troba l'antic camí de Llagostera, un punt molt concret.

També cal puntualitzar que no és cert que es tracti del camí vell de Llagostera perquè el traçat descrit no existia el segle passat.

Amb la documentació aportada, queda demostrat que el camí 041 del PE del 2010 és l'antic camí a Llagostera fins a la construcció de la carretera actual. (consta com a camí històric 01 en l'actual inventari)

[...] Determinar que un bé immoble és de titularitat pública o privada necessita prèviament un laboriós treball d'investigació i d'obtenció d'indisidís físics, documentals, testimonials i altres proves que puguin determinar de forma fidedigna i acreditada el caràcter d'aquesta titularitat. Tant la memòria del Pla Especial com la del propi Inventari annex analitzen sobradament tots aquells aspectes físics i jurídics que cal tenir en compte en la seva elaboració, però la fitxa de cada camí en concret únicament cita les fonts documentals, sense justificar quins motius o proves, obtingudes de les fonts documentals que es citen, porten en aquell cas en concret en determinar la seva titularitat pública.

L'objectiu de l'inventari ha estat determinar on s'ha d'anar a buscar l'informació per tal de defensar la titularitat pública de cada camí. Les proves i els motius de cada cas en concret s'han de buscar en les fonts documentals mencionades en cada cas, que s'adjunten en el present document.

Tot seguit s'exposen els diversos arguments fàctics i jurídics que determinen la improcedència de determinar que el Camí de Can Xiberta és de domini públic, així com també es repliquen els arguments que utilitza el Pla Especial:

Memòria del Pla Especial de camins del sòl no urbanitzable:

En l'apartat 3 "Antecedents" de la Memòria del Pla Especial s'invoca la regulació continguda al PGOU de l'any 1993 i vigent actualment. En concret es citen els articles 41 i 42, 62, 181 i 188 de les normes urbanístiques i el plànol 1.2 de Sistema General. Els citats preceptes defineixen el sistema viari, tipus de vies, protecció, camins rurals i regulació específica. En la documentació gràfica el Camí de Can Xiberta no hi consta grafiat com a camí públic de la xarxa secundària. El planejament general vigent reconeix l'existència de determinats camins rurals però no determina en cap cas la seva titularitat.

La memòria del Pla Especial també fa referència al POUM de l'any 2010, que no és vigent en quant que no ha estat objecte de publicació.

El PGOU vigent només determinava els camins principals i deixava la regulació de tota la xarxa de camins municipals a un treball a fer en posterioritat. En tot cas s'accepta l'al·legació i el present document es fonamenta en l'actual POUM, avui vigent.

L'apartat 6 de la Memòria examina detalladament, amb caràcter general, la titularitat municipal dels camins. Pren com a font el Costumari Català que estableix que són camins públics: "Els camins rals, els veïnals, els que segueixen el jaç d'un riu o riera o canal públic, i les que van a una església, cementiri o font pública". Pel que fa al Camí de Can Xiberta no aconsegueix cap dels supòsits enunciats [...].

Es considera el camí de Can Xiberta un camí veïnal que articulava tot el sector sud del veïnat de Dalt. La distribució dels habitatges en aquesta part de la Catalunya Vella fa que trobem la població disseminada amb veïnats de masos dispersos i no formant petits nuclis rurals com en d'altres zones del país. En aquest cas concret el camí que ens ocupa permetia la connexió amb Caldes i Llagostera del següents masos: Can Figueres, Can Mir, Can Xiberta, Can Caldes, cada mas amb més d'un habitatge.

Normativa vigent: L'art. 339 del Codi Civil estableix la necessitat de concórrer un ús públic per a considerar que el camí és de domini públic. No pot constar, no es pot acreditar de cap manera que el camí grafiat de Can Xiberta, al seu pas per la finca que li dona el nom, hagi tingut mai un ús públic. Al contrari, s'han disposat des de fa temps elements que impedeixen l'accés per aquest traçat privat a les persones que no estiguin autoritzades per la propietat.

Aquests elements foren col·locats per evitar el pas de vehicles per dins la finca per raons de seguretat quan alguns coberts de la finca eren utilitzats per guardar maquinària agrícola. En tot cas, un camí públic pot romandre en desús, es pot haver emboscant, el poden haver llaurat, però jurídicament segueix existint. No consta cap consentiment municipal ni permís d'obra per la col·locació d'aquestes cadenes.

Així mateix, l'art. 201.1 del DL 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya també regula que són béns de domini públic els efectes a l'ús públic o als serveis públics dels ens locals. Cal entendre per ús públic l'ús que en fan, en aquest cas d'un camí, el comú dels ciutadans, amb el convenciment que exerciten un dret col·lectiu. L'ús públic per si sol no pressuposa la titularitat pública. Cal que hi concorrin dos altres factors:

L'ús ha de tenir caràcter immemorial ("sempre s'hi ha passat"). El camí de Can Xiberta mai ha tingut un ús públic, i no es podrà acreditar el caràcter immemorial atès que el traçat que consta a l'inventari no ho és des de temps immemorial.

S'adjunta plànol on es marca el camí original i el traçat que ja no consta grafiat. El tram que va des de sota les Basses de l'Orri fins quasi arribar al Mas Xiberta va ser obert i executat aproximadament entre 1960-1965.

L'antic camí discorria una part provinent del Mas Clades cap a Can Xiberta i es bifurcava cap a Ca l'Orri, passant pel costat de la masia, i era conegut com el camí de Ca l'Orri a Santa Ceclina. Als anys 90 es va desplaçar el traçat del camí, que passava pel mig de la finca de Ca l'Orri, fent-lo coincidir amb el límit de les dues propietats (Ca l'Orri i Can Xiberta) però dins la finca de Ca l'Orri, desconeixent per aquest motiu qui subscriu si és de titularitat pública o privada (camí de la ctra. de Llagostera a les basses de Ca l'Orri).

S'acredita el testimoniatge de diversos veïns, en acta notarial de manifestacions, realitzada davant la Notaria de Sant Feliu de Guíxols Sra. Marta Patricia Pascua Ponce, en data de 10 de febrer de 2011 (protocol núm. 83), on manifesten i ratifiquen el que s'exposa.

En la fotografia aèria de 1957 apareixen els dos camins, així com també hi apareixen en la minuta municipal de 1927 amb un recorregut molt semblant a l'actual. En tot cas, el que queda demostrat és que existien els dos camins i un era una variant de l'altre que permetia una connexió més directa amb Can Caldes i la Zona de Santa Ceclina.

En data de 09/10/2001 (RS 2213 de 10/10/01), mitjançant decret d'alcaldia, es va manifestar a l'interessat que l'Ajuntament considerava el camí de Benaula (ara anomenat camí de Can Xiberta a l'inventari del Pla Especial) com a camí veïnal d'ús públic i requeria perquè procedís a retirar les cadenes i demés elements que impedié l'ús de l'esmentat camí. Realitzades les al·legacions per part de la propietat, la Comissió de Govern en sessió de 22/11/2001 va acordar que considerava les al·legacions com una manifestació de disconformitat envers la consideració de camí veïnal al camí de la Benaula i s'acordava iniciar un expedient al que s'havien d'incorporar informes tècnics, jurídics i demés documentació que permetessin valorar l'inici i execució del procediment concret. L'Ajuntament no va realitzar cap més tràmit ni notificació a la propietat amb posterioritat a la notificació del citat acord, mantenint-se per part de la propietat el tancament de la finca impedié el presumpte ús públic del camí estrictament privat al servei exclusiu de les activitats de la pròpia finca.

Es constata que l'Ajuntament en aquell moment ja considerava aquest camí com a públic i la col·locació de les cadenes va ser una acció unilateral per part del propietari dels terrenys colindats.

Cal tenir en compte que tant el RD 1372/1986, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de patrimoni dels ens locals, com el Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament, estableixen la obligació d'inventari dels béns dels ens locals, així com regulen les potestats d'investigació, atermentament, recuperació d'ofici i desnonament administratiu. Als efectes de determinar la titularitat dels camins l'administració pot fer ús dels procediments regulats a la normativa invocada: Acció investigadora i recuperació d'ofici. L'Ajuntament no va realitzar cap de les actuacions legalment previstes en el seu moment (2001), ni en l'actualitat per determinar la titularitat dels camins que inclou en l'Inventari com a annex al Pla Especial.

Preceptiva inclusió en l'inventari de béns municipals i/o l'afecció a un servei públic: L'art. 222.1 TRLMRL imposa la obligació dels ens locals a portar un inventari dels seus béns, que ha de comprendre els béns de domini públic i els patrimonials, els drets i els valors immobiliaris. A aquets efectes la memòria del Pla Especial determina que en compliment del citat precepte cal que l'ens local inventariï tots els camins de titularitat pública municipal. Això comporta, a sensu contrario, que els camins que consten a l'annex del Pla Especial fins a la data de la seva redacció no consten en l'Inventari municipal, motiu pel qual en res respectives fitxes, i en el cas que ens ocupa el Camí de Can Xiberta, no s'assenyala aquest com a font documental per determinar-ne el domini públic.

És justament la voluntat del present Pla Especial, protegir els usos públics dels camins.

Tampoc consta un inventari de camins realitzat pel Consell Comarcal, en compliment de l'art. 11.3 de la Llei 9/1995 de regulació de l'accés motoritzat al medi natural i de l'article 11.2 del Decret 166/1998, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural. La única referència que s'ha pogut comprovar és en la redacció de l'Agenda 21, en relació a la connectivitat. En el plànol elaborat no hi consta el camí de Can Xiberta, i dels que hi consten grafats no se'n determina la seva titularitat.

L'inventari de camins del Consell Comarcal només té en compte aquells que tenen una importància comarcal de connectivitat entre diferents municipis i no els camins veïnals.

Pel que fa al Pla d'Accó Local per a la Sostenibilitat de Caldes de Malavella, en la memòria hi ha un plànol de camins on hi apareix el que aquí s'anomena de Can Xiberta un tram com a camí primari i el tram en aquell moment tancat amb cadenes com a camí secundari.

La titularitat dels béns públics comporta l'obligació de l'Ajuntament de conservar-los i millorar-los, tal i com disposa l'art. 225.1 del DL 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. L'Ajuntament de Caldes no podrà acreditar mai que ha realitzat la conservació i/o

millora del camí de Can Xiberta, atès que mai hi ha realitzat cap mena d'actuació en aquest sentit. De fet, no li correspon d'executar-hi cap actuació ja que es tracta d'un camí de titularitat privada.

Fonts documentals: La fitxa Inventari de camins municipals, respecte el camí 036 de Can Xiberta, assenyala com a fonts documentals per acreditar que és de domini públic les següents:

Cadastre vigent (límit de polígon). La finca de Can Xiberta és una única finca registral tot i que la Direcció Gral. del Cadastre li assigna tres referències cadastrals en funció del seu ús principal (habitatge, conreus i forestal). El camí transcorre pel mig de la propietat, amb independència d'aquestes diferents referències. La pròpia memòria del Pla Especial diu que l'objectiu del Cadastre no és determinar la titularitat pública d'aquests, sinó que són terrenys de descompte (superfície improductiva que no tributa, igual que el domini públic hidràulic); el Cadastre pot demostrar l'existència d'un camí però no és prova de la titularitat pública. El Cadastre és simplement un fitxer de dades a efectes fiscals i els camins que hi figuren hi són perquè mostren totes les superfícies terrestres. Per tant, existeix una contradicció entre la memòria del Pla Especial respecte a la veracitat de les dades cadastrals per determinar la titularitat dels camins i la fitxa de l'Inventari del Camí de Can Xiberta que utilitza el cadastre vigent com a font documental per determinar que és de domini públic.

És veritat no només ens podem regir pel cadastre per determinar la seva titularitat però ja ha quedat clar que el fet de què es tracti d'una sola finca registral tampoc ja que els camins públics són exempts de registre i no tributen. Un altre aspecte a tenir en compte és el fet que es tracti d'un camí utilitzat per a delimitar polígons ja que el cadastre només utilitza elements públics per a delimitar-los (cursos d'aigua i camins públics).

Minuta municipal, zona 2 (1927). No prova que els camins que hi consten són de titularitat pública o privada, només són representacions gràfiques de la superfície del terreny estudiat. En qualsevol cas, el camí de Can Xiberta no tenia l'any 1927 el traçat que ara es dibuixa i es pretén de domini públic. A més, la informació dels mapes realitzats per l'exèrcit són documents tàctics pel coneixement del terreny, a fi i efecte de planejament militar o desplegament d'estratègies militars.

El traçat del camí ha variat molt poc del dibuixat en la minuta de l'actual. Cal especificar que aquest document es va realitzar com a document complementari als treballs de delimitació dels termes municipals realitzats en aquell moment per la Direcció General de l'Institut Cartogràfic i sense cap interès militar.

Mapa Topogràfic Nacional de España: És possible que apareguin dibuixats camins, però hi apareixen tant els públics com els privats, els senders, les pistes forestals, etc. Però en cap cas pot ser font per determinar la titularitat de cap camí.

Només s'ha utilitzat aquest a font per a determinar el traçat i l'existència del camí, no la seva titularitat.

Ruta de la Benaula: és inadmissible que rutes d'oci dissenyades i editades per centres excursionistes o similars en els darrers deu anys es puguin invocar com a font documental per a determinar la titularitat d'un camí.

Les rutes excursionistes foren promogudes per una entitat amb l'aprovació i col·laboració de l'Ajuntament de Caldes de Malavella que és qui n'ha fet la difusió i qui n'ha assumit el cost.

Improcedència de determinar la titularitat dels camins mitjançant un inventari que consta com annex en un pla especial urbanístic. Es resumeixen els aspectes clau de l'al·legació:

L'art. 1 de les normes urbanístiques del Pla Especial disposa que aquest té per objecte la regulació de l'ús i la defensa dels camins i les vies rurals dels quals n'és titular l'Ajuntament de Caldes de Malavella [...].

També assenyala que no és objecte del Pla Especial la regulació del règim jurídic dels béns patrimonials de l'Ajuntament ni la regulació dels camins rurals de titularitat privada no gravats per servituds públiques de pas.

L'art. 67.1 a) del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme s'invoça en la memòria com habilitant per a la redacció del Pla Especial. Aquest precepte fa referència explícita a que la finalitat sigui, pel que fa a aquest cas, "per a la protecció addicional de les vies de comunicació". En cap cas es pot aprofitar aquesta finalitat perquè el Pla Especial, en forma d'annex, introdueixi i sotmeti a aprovació un Inventari de camins determinant la seva titularitat pública, sense acreditar-la degudament ni elaborar un expedient d'investigació i contradictori tal i com determinen el RD 1372/1986, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de patrimoni dels ens locals com el Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals de Catalunya.

El Pla Especial documenta l'ús públic d'aquest i altres camins, partint de documents històrics. A partir d'aquí, el Pla pretén regular efectivament la defensa dels camins i les vies rurals per tal d'exercir aquest ús públic de manera respectuosa entre els interessos públic i privats, per la qual cosa proposa un traçat alternatiu al document i una amplada útil als usos públics del segle XXI.

Improcedència d'inventariar el camí de Can Xiberta de domini públic per no ser l'objecte ni l'àmbit d'aplicació del pla especial de camins. L'art. 2 de les normes urbanístiques del Pla Especial defineix el seu àmbit d'aplicació. El camí de Can Xiberta no es troba dins l'àmbit d'aplicació del Pla Especial in pot ser objecte de l'Inventari com a domini públic atès que:

No és un camí veïnal que comunica les zones de poblament disseminat i els nuclis de població del municipi. El camí privat de Can Xiberta comunica única i exclusivament amb altres finques privades com el Mas Mir i el Mas Figueres, i acaba o es perd dins el Bosc de Can Roig. L'accés al Mas Orri o al Mas Andreu no depèn del traçat descrit sinó que es pot realitzar de manera més senzilla i pràctica a través de la xarxa bàsica local i la carretera de Llagostera.

Es tracta del camí veïnal (Zona de poblament disseminat en masos dispersos característic d'aquest sector de la Catalunya Vella) que articulava tot el sector sud del veïnat de Dalt i que permetia la connexió de les masies disseminades d'aquest veïnat amb els nuclis de Caldees de Malavella i Llagostera a partir de la seva connexió amb l'antic camí de Llagostera en la zona propera a Can Roig i en el Mas Andreu.

No és un camí rural que serveix fonamentalment als fins de l'agricultura, atès que és un camí al servei de la funcionalitat de la pròpia finca de Can Xiberta.

No es tracta d'una pista forestal de titularitat municipal

No és una nova via que hagi estat executada per l'Ajuntament d'acord amb el planejament vigent.

No és un camí afecte a un servei públic.

No és un camí d'ús públic atès que sempre s'ha limitat la possibilitat del seu ús a tercers aliens a la finca, excepte els propietaris de les finques veïnes (Can Figueres, Can Mir,...). La seva conservació i manteniment mai ha estat a càrrec del municipi, sinó única i exclusivament a càrrec de la propietat de Can Xiberta, en el seu tram dins d'aquesta finca.

No és un camí d'ús públic des de temps immemorial com ja s'ha acreditat en aquest mateix escrit d'al·legacions.

Aquest camí fou lliurement utilitzat fins la col·locació de les cadenes i fins i tot després d'aquest acte fins a l'últim canvi de propietat.

No existeix servitud pública de pas.

L'article 3 de les normes urbanístiques del Pla Especial estableix que queden exclosos de la xarxa viària municipal "els camins construïts pels particulars a l'interior de les seves finques com a elements auxiliars o

complementaris de les seves activitats específiques". Aquest és el cas del camí de Can Xiberta i per tant procedeix excloure'l de l'Inventari de camins annex.

No hi ha constància de quí va construir aquest camí, no se'n han presentat proves degut a les seves característiques i a l'ús de caràcter immemorial.

Titularitat privada del camí de Can Xiberta.

L'art. 33 de la Constitució Espanyola estableix que ningú pot ser privat dels seus béns i drets sinó per causa justificada d'utilitat pública o interès social, mitjançant la corresponent indemnització i de conformitat amb el que disposen les lleis.

Un camí privat és essencialment un camí construït per un particular dins la finca de la seva propietat. Aquest serveix a les necessitats específiques de la finca (accés habitatge i superfície d'explotació com ara camps o boscos). Els camins privats són camins de servei. Que un camí travessi diferents propietats no és prova de titularitat pública.

El Costumari Català diu que són camins privats "els que serveixen per a l'ús d'un particular i exclusiu d'una hisenda o de diverses hisendes... També són privats els que segueixen pas d'aigua que no sigui riu o riera o canal públic, els que segueixen un pas d'electricitat; les drecceres, encara que siguin de camí públic, i els corriols de travessa, encara que neixin i morin en camí públic... Pels camins privats d'una hisenda no hi pot passar sinó aquell que la té, i aquells altres als quals en doni llibertat, o tingui facultat especial de passar-hi... El propietari d'una terra, encara que la tingui arrendada hi pot passar sempre".

El sòl dels camins privats és privat, i només l'existència d'una servitud de pas atorga dret a passar-hi. Els propietaris tenen el dret legal a tancar llurs finques, i això implica també que es poden tancar els camins de la seva propietat i barrar el pas dels vianants.

El camí de Can Xiberta és un camí privat construït per particulars que en realitzen el seu manteniment. Només té la finalitat de donar accés a la pròpia finca, al Mas Mir i al Mas Figueres i no condueix a cap lloc determinat a partir d'aquest mas. A més a més, serveix d'element auxiliar o de servei a les tasques que es realitzen dins la finca del Mas Xiberta. No consta el seu traçat en la descripció de la finca en el Registre de la Propietat.

Els camins públics són exempts de registre i en la majoria dels casos no apareixen en la descripció de les finques si no es tracta d'elements que delimitin el seu contorn.

Mai ha existit un ús públic del mateix i existeixen des de fa anys instal·lats elements que impedeixen aquest ús de manera clara i explícita a persones alienes a la finca. No es pot accedir per aquest camí privat sense el consentiment de la propietat, la qual cosa ha estat respectada al llarg del temps.

Queda sobradament provat el seu ús públic des de temps immemorial i la retirada de les cadenes ja fou requerida per aquest Ajuntament fa més de 10 anys.

Per tot l'exposat es demana que s'estimin les al·legacions i s'elimini el Camí de Can Xiberta de l'Inventari del Camins municipals de Caldes de Malavella, atès que no és de domini públic sinó un camí estrictament privat.

- Documentació adjunta:

Plànol d'ordenació del Pla Especial on es dibuixa de color taronja el camí original i s'ha afegit de color negre el traçat que actualment ja no consta grafiat. En color groc s'ha grafiat el tram de camí que va des de sota les Basses de l'Orri fins quasi arribar al Mas Xiberta (obert i executat entre 1960-1965)

Acta notarial amb el testimoniatge de diversos veïns realitzada davant la Notaria de St. Feliu de Guíxols Sra. Maria Patricia Pascua Ponce, en data de 10/02/2011 (protocol núm. 83).

- **Valoració:**

En l'exposició de motius, s'han incorporat comentaris en cursiva intercalats en el text. La valoració global és que d'acord a les fonts documentals queda demostrat l'ús públic del camí 040, i , en conseqüència, el Pla Especial, en regula la seva protecció. Així mateix, en proposa la seva desviació i l'amplada de 2m per tal de dirimir els conflictes de seguretat i privacitat que els antics camins a tocar de les cases provoquen en l'actual manera de gaudir del sòl no urbanitzable, tant per part dels propietaris, com per part dels usuaris dels camins.

AL·LEGACIÓ n°12

- Identificació: Instància amb data 17 de febrer de 2011 i registre d'entrada 626.
- Interessat: PGA Golf de Catalunya S.A, PGA Golf de Caldes S.A.
- Camí/ns objecte d'al·legació: Camins que transcorren dins l'àmbit del Golf de Caldes (105, 107 i 112).

- Exposició de motius:

Suggereix que amb l'objectiu d'evitar contradiccions entre els documents aprovats per l'Ajuntament, el Pla Especial de Camins del municipi de Caldes de Malavella hauria d'incorporar el traçat i la naturalesa jurídica dels camins que transcorren dins l'àmbit del Golf de Caldes (àmbit del Pla Parcial del sector residencial del Golf i àmbit del Pla Especial de l'àrea del Golf i equipaments esportius) en els termes que resulten de l'Operació Jurídica Complementària del Projecte de Reparcel·lació del Pla Especial de l'àrea del Golf aprovada pel Ple de 27 de desembre de 2010, i del Projecte de Reparcel·lació del Pla Especial aprovat pel Ple de 27 de juliol de 2009; tot i això sense perjudici que sobre els camins es realitzin els ajustaments que siguin necessaris.

Se sol·licita que s'adeqüi el traçat i la naturalesa jurídica dels camins que transcorren dins l'àmbit del Golf de Caldes al que disposa en l'Operació Jurídica Complementària del Projecte de Reparcel·lació del Pla Especial de l'àrea del Golf aprovada pel Ple d'aquest Ajuntament

- **Valoració:**

Els actuals camins han quedat inclosos com sistema viari dins del sòl urbà d'acord al nou POUM vigent i no són objecte del Pla Especial de camins de 2014.

AL·LEGACIÓ n°13

- Identificació: Instància amb data 21 de febrer de 2011 i registre d'entrada 676
- Interessat: Premium Mix S.L.
- Camí/ns objecte d'al·legació: Senders de la zona del "Bosc de la Font".

- Exposició de motius:

Joan B. Renart Montalat representa la societat Premium Mix SL, la qual és administradora única de les societats Malavella SL i Selaci SL.

Legitimació activa i objecte:

La societat Malavella SL és propietària dels terrenys del recinte industrial on hi ha el brollador i les instal·lacions de la planta embotelladora de l'aigua mineral carbònica que el grup Vichy Catalan distribueix amb la marca Malavella. Per altra banda, la societat Selaci SL és propietària d'uns altres terrenys situats al costat de l'esmentat recinte industrial, al paratge conegut com a "Bosc de la Font".

El Pla Especial de Camins del municipi identifica dos senders d'ús públic, els traçats dels quals travessen els terrenys de la societat Selaci SL i passen a prop de les instal·lacions industrials de la societat Malavella SL.

Es tracta de dos senders de recorregut paral·lel que tenen el seu origen en el camí del cementiri i finalitzen a la urb. Aigües Bones. Aquests senders no estan identificats amb cap clau numèrica.

Les societats compareixents estan plenament legitimades per comparèixer en aquest expedient i formular les presents al·legacions en defensa dels seus drets i legítims interessos, de conformitat amb el que preveu l'art. 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre LRJPAC, en tant que propietàries dels terrenys per on recorren els dos senders identificats en el Pla Especial i d'una activitat industrial que pot resultar greument perjudicada per l'ús públic que es reconeix a aquests dos senders.

La legitimació activa deriva també del dret de participació ciutadana en els processos urbanístics de planejament previst a l'art. 4 de la Llei del sòl i l'art. 8 de la Llei d'urbanisme.

L'objecte de les al·legacions és acreditar la manifesta improcedència dels dos senders d'ús públic identificats en el Pla Especial de camins i la procedència de suprimir-los en l'aprovació definitiva.

Improcedència dels dos senders identificats en el Pla Especial que travessen el paratge "Bosc de la Font":

[...]

La identificació d'aquests dos senders d'ús públic no té cap mena de justificació, perquè en realitat es tracta de dos camins privats i perquè, en qualsevol cas, l'admissió d'un ús públic en aquests dos camins comporta un risc de contaminació del brollador d'aigua existent a les instal·lacions de la societat Malavella SL i, per tant, un risc per a l'activitat que desenvolupa aquesta societat, així com també comporta un risc per a la integritat i bona conservació de la conducció d'aigua que en el seu dia es va construir per subministrar aigua a les plantes Malavella SL i Vichy Catalan SA, destinada a la neteja d'ampolles, des de la captació d'aigua propietat del grup Vichy Catalan situada a la urb. Aigües Bones.

Els senders són dos camins privats i ho demostra el fet que en la descripció registral de la finca propietat de la societat Selaci SL no es fa menció a l'existència de cap camí d'ús públic que travessi la finca, així com el fet que en el plànol de les parcel·les cadastrals corresponents a la referida finca i a les restants per on recorren els esmentats camins tampoc es reflecteix l'existència de cap camí públic que les travessi, des del camí del cementiri i en direcció a la urb. Aigües Bones.

En el plànol de les parcel·les cadastrals corresponents a la finca registral i a les restants del paratge per on suposadament haurien de discórrer els dos ressenyats senders públics, també es pot comprovar que en realitat no existeix cap camí públic que les travessi.

Si els dos senders identificats en el Pla Especial fossin públics, estarien descrits i reflectits en la descripció registral de la finca i en el seu plànol cadastral. El fet que no sigui així constitueix una prova irrefutable de la seva naturalesa privada.

Els camins públics no tenen perquè aparèixer ni al cadastre ni a les escriptures de propietat. Fins fa poc els bens públics no estava permès registrar-los.

Els dos senders públics als quals es refereix el Pla Especial són camins privats que permeten l'accés a l'interior de la finca de Selaci SL i la resta de finques privades del paratge, un dels quals fou obert en ocasió de la construcció de la canonada d'aigua a través de la qual s'efectua el subministrament d'aigua a les embotelladores esmentades. L'accés públic als camins provocarà que s'hi desenvolupi activitat humana i pot constituir un focus de contaminació de l'aigua embotellada i distribuïda per l'esmentada societat.

Els senders existeixen almenys des de l'any 1957 i així es veu reflectit en la fotografia aèrea del vol americà.

L'admissió d'ús públic en els dos camins també constitueix un risc per a la integritat i bona conservació de la conducció d'aigua que en el seu dia es va construir per facilitar el subministrament a les embotelladores esmentades, per a la neteja d'ampolles. El traçat d'aquesta conducció coincideix en part amb un dels dos camins, motiu pel qual encara està menys justificada la proposta del Pla Especial. La conducció d'aigua és fonamental per garantir el bon funcionament de les dues plantes embotelladores, motiu pel qual és

imprescindible garantir-ne la seva integritat i bona conservació, que es veurà perjudicada si s'admet l'ús públic en els dos camins.

La proposta del Pla Especial aprovat inicialment de qualificar com a senders públics els dos camins esmentats, no té cap justificació perquè en realitat es tracta de dos camins privats, però també perquè comportarà un risc per a l'activitat d'embotellament d'aigua mineral natural carbònica de la mencionada societat Malavella SL i de la societat Vichy Catalan SA.

Un dels dos senders està senyalitzat amb la Ruta Excursionista de la Benaula des de fa anys.

Se sol·licita que s'acordi deixar sense efecte la proposta de considerar senders públics els dos camins privats que travessen el paratge del "Bosc de la Font", des del camí del cementiri fins a la urb. Aigües Bones.

- Documentació adjunta:

Còpia de l'escriptura pública de la societat Selaci SL

Còpia de l'escriptura pública de la societat Malavella SL

Nota simple de la finca amb ref. Cadastral 17037A014000030000JI, propietat de Selaci SL

Plànol de les parcel·les cadastrals del paratge "Bosc de la Font".

- **Valoració:**

S'ha deixat de considerar el sender més proper a la instal·lació industrial i s'ha assenyalat el camí nº 41 d'ús públic ja que ha estat pacíficament utilitzat per la ruta excursionista "La Benaula" des de fa anys senyalitzada.

AL·LEGACIÓ nº14

- Identificació: Instància amb data 15 de març de 2011 i registre d'entrada 1119
- Interessat: Juli Bassets Sanchez
- Camí/ns objecte d'al·legació: 036

Exposició de motius:

En la instància d'al·legacions esmentada anteriorment s'exposa que arrel de l'aprovació del Pla Especial de camins del municipi, com a fons documental del Camí de Can Xiberta, hi figura la Ruta "La Benaula". L'esmentada ruta està grafiada en un fulletó editat per l'Ajuntament denominat "Caldes de Malavella. Plànol Turístic", a "Rutes de senderisme", ruta núm. 2 "Ruta de la riera Benaula". Així mateix, aquesta documentació, està penjada a la Web de l'Ajuntament. Aquesta ruta discorre per un camí privat que travessa la propietat de Can Xiberta, aquest camí fa més de 20 anys que està barrat amb dues cadenes. El sòl dels camins és privat, i només l'existència d'una servitud de pas atorga dret a passar-hi. Els propietaris tenen el dret legal a tancar llurs finques, i això implica també que es poden tancar els camins de la seva propietat i tancar el pas dels vianants.

Demana que es retiri el fulletó anomenat "Caldes de Malavella. Plànol turístic" i que igualment es retiri de la web de l'ajuntament aquesta documentació.

- **Valoració:**

En l'exposició de motius de l'al·legació 11, s'han incorporat comentaris en cursiva intercalats en el text. La valoració global és que d'acord a les fonts documentals queda demostrat l'ús públic del camí 040, i , en

conseqüència, el Pla Especial, en regula la seva protecció. Així mateix, en proposa la seva desviació i l'amplada de 2m per tal de dirimir els conflictes de seguretat i privacitat que els antics camins a tocar de les cases, provoquen en l'actual manera de gaudir del sòl no urbanitzable, tant per part dels propietaris, com per part dels usuaris dels camins. En conseqüència, es modificarà el plànol turístic, d'acord a la determinació final del present document.

AL·LEGACIÓ n°15

- Identificació: Ofici amb informe urbanístic de data 26/04/2011, i registre d'entrada núm. 1837 i data de 03/05/2011.
- Interessat: Unidad de Carreteras en Girona – Demarcación de Carreteras del Estado en Cataluña – Dirección General de Carreteras – Ministerio de Fomento.
- Camí/ns objecte d'al·legació: General
- Exposició de motius:

En la l'informe urbanístic esmentat s'exposa que:

Antecedents: Amb data de 30/12/2010, amb RE núm. 1853, entra a la Unitat de Carreteres documentació per la sol·licitud d'informe de la figura urbanística de referència, previst en l'art. 10.2 de la Llei 25/88, de Carreteres, i 2.1 del seu reglament RD 1812/94, de 2 de setembre

Consideracions: Sense perjudici de l'establert en la normativa autonòmica d'aplicació, i en virtut del diposat en l'art. 10.2 de la Llei 25/88, de 29 de juliol, de Carreteres, el POUM hauria d'haver estat remès a aquests serveis, per al seu estudi, abans de la seva aprovació inicial, a fi de possibilitar que l'informe preceptiu s'emeti amb l'antelació suficient per evitar possibles perjudicis tant per al Ministeri de Foment, com pels interessos d'aquest Municipi.

Respecte la normativa del Pla Especial: En la normativa del pla no es fa referència específica a la legislació estatal aplicable en matèria de carreteres, és a dir, la Llei 25/88 de Carreteres. L'art. 16 de les normes indica la obligatorietat d'obtenció de llicència municipal per totes les actuacions a realitzar sobre camins inclosos al pla, especificant en l'art. 26 les prerrogatives que es reserva l'ajuntament amb motiu de l'execució i afecció dels esmentats camins sobre grans infraestructures. Respecte això cal mencionar que l'art. 12 de la Llei 25/88, concurrent amb l'art. 42. Control Preventiu Municipal, del Reglament General de Carreteres diu: "Las obras de construcción, reparación o conservación de carreteras estatales por constituir obras públicas de interés general, no están sometidas a los actos de control preventivo municipal a que se refiere el art. 84.1 b), de la Ley 7/85, de 2 de abril, reguladora de las Bases del Régimen Local". Per tant, les obres de carreteres estatals han de quedar excloses de la necessitat d'obtenció de llicència, sens perjudici de que, en el desenvolupament de les mateixes es coordini, en col·laboració amb l'ajuntament, la manera de reposar els camins afectats per les mateixes.

Respecte als plànols i inventari de camins: Donat que per la confecció de la documentació s'ha recorregut a ortofotos amb l'estat del terreny existent en el moment en que aquestes van ser preses, no queda reflectit en les mateixes l'estat d'alguns camins que van patir variació amb motiu del projecte de construcció amb clau 12-GI-3080, d'autovia A-2 en el seu tram aeroport – Caldes de Malavella, ni tampoc les previsions del projecte de construcció amb clau 12-GI-3110, autovia A-2, tram Sils – Caldes de Malavella.

Conclusió: S'informa desfavorablement la figura urbanística de referència. Un cop que s'hagin subsanat els punts indicats en les consideracions s'haurà de sol·licitar nou informe.

- **Valoració:**

El Pla Especial tindrà en compte la normativa de referència i els nous traçats de la N-II i la C-31.

Annex II : Referències jurídiques i bibliogràfiques

En l'elaboració del present document s'han tingut en compte el següent document:

- Camins Rurals, règim jurídic i intervenció municipal. Quaderns d'informació tècnica
 - i. Diputació de Barcelona, Àrea de Cooperació. Oficina tècnica de Prevenció Municipal d'Incendis Forestals.
 - ii. Autors: Juli Ponce Solé i Josep Adomà Buixadé.